

VESTI IZ VASI

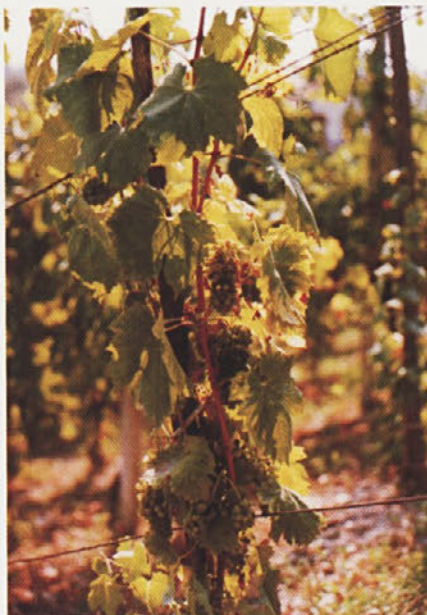

GLASILO OBČINE GORIŠNICA - št. 2 / letnik V, september 2001

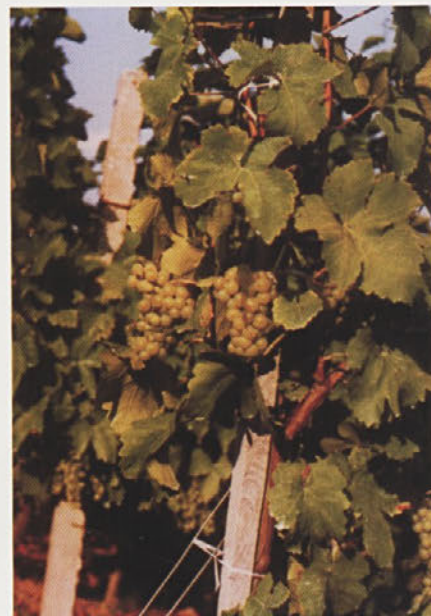
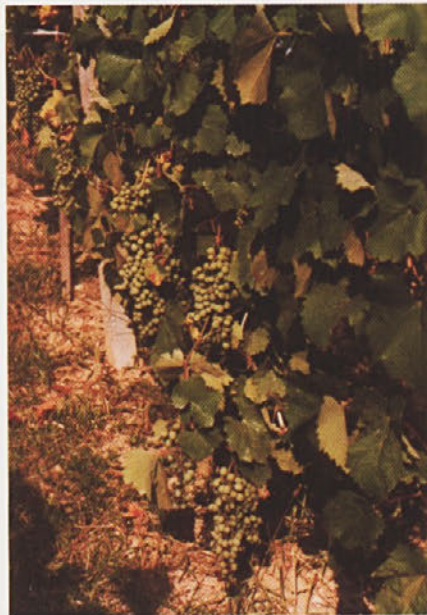

Letošnje poletje v znamenju suše

Fotoreportaja

Suša terja svoj davek

Kljub suši pa se v nekaterih vinogradih kaže lep pridelek

Veliko škode so utrpeli poljščine, pa tudi vrtninam ni bilo prizanešeno

VESTI IZ VASI je glasilo občine Gorišnica, ki glasilo tudi izdaja.

Uredništvo: Peter Kirič, Tanja Maroh, Mateja Muršec, Maja Tuš Kolarič, Igor Horvat, Alojz Župec in Klementina Pukšič.

Fotografije:

Foto Laura, Alojz Župec, Maja Tuš Kolarič, Mateja Muršec, Davorin Zorli, Peter Kirič.

Računalniški prelom:
ALINEA, Davorin Zorli s.p.

Tisk: LEYKAM tisk d.o.o.

Naslov uredništva:
Občina Gorišnica, Gorišnica 54
2272 Gorišnica
Telefon: 02/743 11 11
e-mail: vesti@gorisnica.si

Po mnenju Urada vlade RS se glasilo Vesti iz vasi šteje med proizvode, za katere se plačuje DDV po stopnji 8%.

Glasilo VESTI IZ VASI je vpisano v evidenco javnih glasil, ki jih vodi Ministrstvo za kulturo pod zaporedno številko 1509.

Spoštovane bralke, cenjeni bralci lepo pozdravljeni!

Za nami je 6. občinski praznik. Zgodilo se je toliko stvari, da smo to številko v glavnem posvetili pisanju o dogodkih, ki so ga zaznamovali, teh pa gotovo ni bilo malo. Med srečanjem veteranov Gasilske zveze Gorišnica v Forminu in tradicionalnim romanjem k sv. Ani se je zvrstilo še mnogo drugih prireditvev.

Razveseljivo je, da se je občinski praznik »prijel«, čeprav je sredi poletja, ki je čas dopustov.

No to je sedaj že v drugi polovici in le še nekateri se bodo odpravili loviti posezono, ko so cene praviloma sprejemljivejše. Pa še takrat si dopusta ne morejo privoščiti vsi - če si je demokracijo mogoče predstavljati tako, potem je bilo nekoč le boljše. Tudi delavske družine so si lahko privoščile dopust, ki je bil razdeljen za vse enako, v enakih počitniških objektih, za vodilni kader in delavski razred, v katerih so kuhale domače kuharice, ki so tako zaslužile kakšen dinar več, pa še na morju so bile. Danes so drugi časi.

Še v ptujske terme ni mogoče vstopiti vsem, čeprav si te z reklamnimi akcijami želijo več kopalcev, ki bi uživali ob gostinski ponudbi, teh je pa bore malo. Za vstopnico denar mogoče še zberejo, za užitek ob hrani, pa žal ni.

In ni dežja! Hirajo polja, hirajo gorice, vrtovi kažejo dokaj klavarno podobo in le redki, ki imajo dovolj globoke vodnjake in ki jih niso zasipali z vso mogočo navlako, lahko ohranjajo bilke pri življenju. Koruza je na mestih uničena, subvencije sicer obljublajo, čeprav niso izpolnili še starih obljub in poplačali škode po lanski suši, je pred vrati že nova katastrofa. Ne za vse, pač pa za tiste, ki si kruh priskrbijo s pridnim delom v kmetijstvu. Mogoče drži izjava strokovnjaka, ki pravi, da se bo Dravsko - Ptujsko polje spremenilo v puščavo. Si predstavljate puščavo sredi nekoč rodovitnih njiv, kipečih

vrtov in žlahtnih vinogradov? Bolj težko, mar ne? Pa naredimo drugo primerjavo, bolj vsakdanjo. Voda, ki nas ohranja pri življenju, je nekoč predstavljala zanemarljiv znesek mesečnih položnic. Takrat smo se čudili, kako je lahko v arabskem svetu dražja kot gorivo. Pa pogledjmo kako je danes. Seveda je cena od občine do občine različna, pa vendar je za občine na območju bivše občine Ptuj, ki se napajajo iz cevovodov Komunale Ptuj, enotna. In kaj vam pove pogled na račun za porabo vode? Se vam zdi primerjava kubika vode z litrom goriva, ki ga potroši vaše vozilo še smešna? Pa prištejte še vse mogoče dodatke: vodna povračila, kanalščino, čiščenje odpadne vode, takso za obremenjevanje okolja in obvezen DDV, pa ste tam. Si še vedno želite, da bi vaš avto namesto goriva trošil vodo?

Veste, to še ni konec, treba je računati na vse večje stroške, pa naj gre za vodo, električno energijo, kurjavo in ostale izdatke, ki nam vztrajno tanjšajo denarnice. Pa se slepite z vstopom v Evropsko unijo, kajne? Mislite, da bo takrat lažje in boljše. Zgodovina se rada ponavlja, zato bodite brez skrbi, da nas bodo ponovno oženili, samo v sodobnejši obliki. Tisti, ki radi stopite čez mejo v sosednjo Avstrijo lahko opazite vpliv EU. V trgovinah dela polovico manj kadra kot pred vstopom, plače zaposlenih so prav tako prepolovljene, brezposelnost je vse večja in vsi hitijo, da do konca leta dogradijo in adaptirajo domove, saj bo po novem letu davek na tovrstne storitve še višji. In če je bilo pred desetletjem opaziti veliko razliko med našo takratno državo in sosednjo, je danes stanje vsaj izenačeno. Mi pa se prilagajamo in rinemo v obljubljeni raj, kjer bo vse drugače kot sedaj in nikakor nočemo razumeti, da je biti prilagojen drugače, kot biti podrejen. Pa na vse to nimamo vpliva. Tisti, ki odločajo namesto nas, zaradi strankarskih

interesov ne podprejo projektov, ki so pomembni za vse nas, bodisi v Gorišnici, bodisi drugod. Tako se znova pojavi vprašanje, ali res delajo po svoji vesti.

Ker se bo v kratkem pričelo novo šolsko leto, naj opozorim še udeležence v prometu. Na cesti bo znova mnogo otrok Omogočimo jim, da bodo njihove poti v šolo in nazaj varne.

Naj bo torej obdobje, ki prihaja dobro začeto, jesen pa lepa in bogata - vsaj tam, kjer suša ni vzela vsega.

Želim vam prijetno branje!

Glavni in odgovorni urednik Vesti iz vasi

Peter Kirič

Policiste bo ob pričetku novega šolskega leta mogoče videti na najbolj izpostavljenih odsekih mest.

20. - 22. julij 2001

5. Dan gasilca GZ Gorišnica

Nedeljo, ko goduje Sv. Marjeta so leta 1997 izbrali za svoj praznik gasilci Gasilske zveze Gorišnica. Gostitelji petega praznika so bili člani prostovoljnega gasilskega društva Formin. Program so pripravili s posebnim navdušenjem, saj v tem letu praznujejo 65 let delovanja gasilstva v Forminu.

Daljnega leta 1936 so se namreč sestali forminski možje medsebojnega zaupanja in dali pobudo za ustanovitev Prostovoljne gasilske čete Formin. Na takratnem občnem zboru se je v članstvo vpisalo 18 gasilcev, že naslednjega dne se jim je pridružilo še 5 vaščanov, tako da je četa štela 23 članov. Sprejet je bil tudi prvi sklep o nabavi motorne brizgalne. Začele so se težave z zbiranjem sredstev za nabavo brizgalne in cevne materiala. Organizirali so tombolo z vrtno veselico. Glavni dobitki tombole so bili omara, moško kolo, tri postelje, lončena peč, dve vreči pšenice ... Kmalu zatem so nabavili motorno brizgalno ILO in 85 m cevi. Tako so zapisali v daljnih 40 letih preteklega stoletja. Danes se forminski gasilci ponašajo z lepo urejenimi prostori, prostranim dvoriščem ter sodobnim kombiniranim in orodnim vozilom, zgoraj omenjena brizgalna pa krasi notranjost njihovega doma.

Sklop prireditev ob letošnjem prazniku je zajel dogajanja od petka do nedelje, ko so razvili nov prapor PGD Formin in prapor GZ Gorišnica. V treh dneh so organizirali kar pet dogodkov, kateri so bili v znamenju druženja članov in ljubiteljev gasilstva, prikaza tehnike ter preverjanja sposobnosti. V petek popoldan so se na srečanju veteranov zbrali tisti gasilci, ki so svoj pečat gasilstvu dali že v preteklosti. Zbranim, bilo jih je čez 70, je zapel ženski pevski zbor gasilske zveze Gorišnica, najmlajši gasilci pa so srečanje popestrili z

izvirno točko. Istega dne je v nadaljevanju sledila mokra vaja. Izveden bi naj bil letalski napad na elektrarno Formin, ker pa je bil cilj zgrešen je poškodovana sosednja hiša in industrijski obrat TVP vzmetni inženiring. Na vaji gašenja in reševanja je sodelovalo 118 gasilcev iz vseh gasilskih društev. Operativno taktične vaje niso le prikaz sposobnosti razpoložljive tehnike, ampak predvsem preverjanje sposobnosti in usposabljanje za delo v posebnih okoliščinah.

V soboto je bila organizirana razstava gasilske tehnike, katera je ponujala več kot le predstavitev razpoložljive tehnike naših gasilskih društev. Na razstavi je namreč sodelovalo več prijateljskih društev z demonstracijo specialne opreme za posebne primere. Na ogled je bila najstarejša delujoča brizgalna ILO, last PGD Zagojčiči, gasilski voz PGD Muretinci in najnovejša brizgalna Ziegler iz PGD Tržec. Posebna atrakcija sta bili gasilski lestvi iz Maribora, s katerimi so se pogumneži lahko dvignili ne le nad strehe stanovanjskih hiš, pač pa visoko nad kanal in elektrarno ter se spogledovali z zamušanskimi in haloškimi vinogradi. V popoldanskih urah je sledilo tekmovanje za pokal Formina,

organizirano kot hitrostna mokra vaja na hidrant. Sodelovalo je 11 moških ter ženski desetini iz Male vasi in Formina. Najbolje so se odrezali gasilci iz Spuhlje, sledili so gasilci iz Male vasi in Zagojč.

Praznovanje je doseglo vrhunec v nedeljo, ko je ob 5. dnevu gasilcev praznovalo tudi domače gasilsko društvo. Ob tokratnem gasilskem slavu so domači gasilci bogatejši za prapor, za katerega so jim prijatelji gasilstva darovali 60 trakov in 76 žebličkov. Posebnost gasilskega dogodka ob 5. prazniku gasilske zveze pa je razvitje prapora gasilske zveze, s katerim se lahko kot prva ponaša v širši okolici. Simpatizerji gasilstva so darovali za 40 trakov in dodatno za žebličke. Kot botra praporjev sta bila posebej pozdravljena župan Slavko Visenjak in rojak Ivan Sisinger, na slavnosti pa so sodelovali še podpredsednica gasilske zveze Slovenije, poslanca državnega zbora g. Pukšič in g. Sok, ter mnogi drugi gosti. Ob prazniku gasilske zveze so bila podeljena tudi republiška in občinska odličja ter plakete GZ Gorišnica.

Ob koncu pa velja omeniti, da je že pred praznikom gasilstva bila podpisana listina o prijateljskem sodelovanju med PGD Formin in PGD Destrnik, katera je rezultat dobrega sodelovanja in temelj nadaljnjega prijateljevanja med društvi.

Seveda pa so se domači gasilci, gasilke in vaščani izkazali kot dobri organizatorji in gostitelji ne le v nedeljo po slavnostnem dogodku, pač pa vse dni druženja v Forminu. I.H.

20., 21. julij

Doktorju Janezu Janžekoviču

»Razumni se bodo lesketali kakor sijaj neba. Ti, ki so mnoge poučili v pravičnosti, pa bodo kakor zvezde za vso večnost.«

Dan 12,3

20. julija 2001 je bila na Šmitovi domačiji blagoslovitev spominske plošče Janezu Janžekoviču. Le redkokdo v občini še ne ve, da je bil Janez Janžekovič doktor filozofije in teologije. 4. marca letos je poteklo 100 let od njegovega rojstva. Ob tej priložnosti smo postavili obeležje na rojstno hišo in doprni kip pred cerkvijo sv. Marjete.

Zagojčani smo na Šmitovega gospoda zelo ponosni. Predvsem pa smo hvaležni, da smo ga osebno poznali in se učili od njega poštenosti, dobrote in hvaležnosti. »Profesor Janžekovič ni bil samo izvrsten profesor, predavatelj in pisec številnih knjig in člankov, bil je tudi nekaj posebnega kot človek, kot značaj.« (Ob 100-letnici Janžekovičevega rojstva, A. Stres). Toplo mi je bilo pri srcu, ko smo vaščani skupaj z gosti in sorodniki dr. Janžekoviča sedeli v vaški dvorani. Beseda je kar sama stekla. Drugi dan se je slovesnost

nadaljevala z odkritjem doprsnega kipa dr. Janžekoviča. Po maši je kip, delo kiparja Mihe Kača, blagoslovil mariborski škof dr. Franc Kramberger. Življenje in delo dr. Janžekoviča je predstavil ptujski pomožni škof dr. Anton Stres. Da je bil dr. Janžekovič velik človek, je bilo vidno tudi zaradi udeležbe številnih gostov. Med njimi je bila večina profesorjev Teološke fakultete, rektor Univerze v Mariboru dr. Ludvik Toplak, poslanca v DZ RS Franc Pukšič in Alojz Sok, ravnatelj OŠ Gorišnica Branko Širec, župan občine Gorišnica Slavko Visenjak, veliko duhovnikov in domačih župljanov. Doprsni kip v manjši velikosti je župnik Ivo Holobar poklonil tudi osnovni šoli v Gorišnici, željo, da bi spoznali dr. Janžekoviča že osnovnošolci. Sledila je otvoritev razstave del dr. Janžekoviča, ki jo je v avli osnovne šole pripravila knjižničarka Teološke fakultete v Mariboru Fanika KrajncVrečko. Za trenutek se mi je zdelo, da je možno, »da bi bili zastopniki države in Cerkve med seboj vljudni, dobrohotni, si šli na roko in ne delali eden proti drugemu po nepotrebnem težav.« (IS, J. Janžekovič). Ta misel se bo lahko uresničila šele tedaj, ko se bo vsak izmed nas zamislil nad besedami, ki so srčika Janžekovičevih misli: »Naša osnovna, edina, najvišja naloga na zemlji je, truditi se, da bi postali čim boljši ljudje. Stvari črpajo vse kar so, iz Boga.« (Smisel življenja, J. Janžekovič)

Maja Tuš Kolarič

21. julij - 3. vaška olimpijada Z gibanjem do zdravja s športom proti drogi,

V soboto, 21. julija 2001, je Športna zveza občine Gorišnica, v sodelovanju z PGD Moškanjci in VO Moškanjci organizirala 3. vaško olimpijado.

Veseli nas, da med našimi vaščani narašča zanimanje za športne aktivnosti, saj vsako leto sodeluje več tekmovalcev. Manjkajo predvsem vaščani manjših vasi in haloškega dela. Pohvalimo pa lahko VO Gruškovec, ki je sodeloval vsa tri leta. Vsem vaškim odborom velja še enkrat omeniti olimpijsko geslo: »Važno je sodelovati, ne zmagati«. Temu geslu smo letos dodali še eno: "Z gibanjem do zdravja - s športom proti drogi" Zavedamo se, da tudi gibanje in šport pripomoreta k zdravemu življenju.

Na letošnji olimpijadi je sodelovalo 290 tekmovalcev iz 10 vaških odborov. Pomerili so se v nogometu, košarki, namiznem tenisu, šahu, metu kamna, vlečenju vrvi in odbojki. Tekmovanja v badmintonu zaradi vetra nismo mogli izpeljati, ribiško tekmovanje pa ni štel za tekmovanje vasi.

Pred dvigom zastave olimpijade

V lepo urejeni hišici ob ribniku je bila računalniška obdelava rezultatov.

Tekmovališča so bila polna ves dan, tudi dež ni oviral športnikov.

Rezultati

VAŠKI ODBOR	ŠTEVILO UDELEŽ.	NOGOMET	KOŠARKA	NAM. TENIS	ŠAH	MET KAMNA	VLEČVRVI	ODBOJKA	SKUPAJ	MESTO
FORMIN	33	1		3	1				5	8
GAJEVCI-PLACEROVCI	37	10	4	4		10		3	31	4
GORIŠNICA	44	4	3	10	6	2	6	6	37	2
GRUŠKOVEC	29				3	3	2		8	6
MALA VAS	14						10		10	5
MOŠKANJCI	46	3	10	2	10	6	3	10	44	1
MURETINCI	17	2	2	2	2				8	7
TIBOLCI	10		1						1	9
ZAGOJIČ	19								-	10
ZAMUŠANI	41	6	6	6	4	4	4	4	34	3

Met kamna	Nogomet	Košarka	Šah	Vlečenje vrvi
1. Benjamin Vesenjaka 9,44 m	1. Gajevci Placerovci 2	1. Moškanjci 1	1. Moškanjci	1. Mala vas
2. Jože Marin 9,33 m	2. Gajevci Placerovci 1	2. Zamušani	2. Gorišnica	2. Gorišnica
3. Vlado Muhič 8,77 m	3. Zamušani 2	3. Gajevci Placerovci	3. Zamušani	3. Zamušani
4. Benjamin Geč 8,13 m	4. Gorišnica 2	4. Gorišnica	4. Gruškovce	4. Moškanjci
5. Zlatko Hojnik 7,84 m	5. Moškanjci 2	5. Moškanjci 2	5. Muretinci	5. Gruškovce
6. Primož Firbas 7,52 m	6. Muretinci	6. Zamušani 2	6. Formin	
7. Anton Bedrač 7,50 m	7. Formin	7. Muretinci		
8. Danilo Horvat 7,36 m	8. Tivolci	8. Tivolci		
9. Ivan Sok 7,17 m	9. Zagojčiči	9. Gajevci Placerovci 1		
10. Robert Drobnač 7,13 m	10. Moškanjci 1	10. Formin		
11. Miran Vertič 7,04 m	11. Gorišnica 1	Namizni tenis	Ribiško tekmovanje za	
12. Ivan Štumberger 6,94 m	12. Zamušani 1	Sodelovalo je 32	prehodni pokal občine	
13. Davorin Zorli 6,87 m	13. Gruškovce	tekmovalcev.	Gorišnica	
14. Andrej Geč 6,78 m		1. Robert Kostevc	Tekmovanje ni štel v okviru	
15. Robi Janžekovič 6,43 m		2. Andrej Geč	Vaške olimpijade. Sodelovalo	
16. Zvonko Tetičkovič 6,14 m		3. Dejan Ivančič	je 32 ribičev iz občine	
17. Janez Kolednik 5,85 m	Odbojka	4. Andrej Hunjet	Gorišnica.	
18. Smiljana Petek 4,64 m	1. Moškanjci 1	5-8 Franc Rožmarin	1. Gajevci Placerovci	
19. Franja Muhič 4,63 m	2. Moškanjci 2	5-8 Tona Pravdič	2. Mala vas	
20. Danijela Meznarič 3,68 m	3. Gorišnica	5-8 Igor Ivančič	3. Zagojčiči	
21. Sonja Meznarič 3,48 m	4. Zamušani	5-8 Zlatko Roškar		
	5. Gajevci Placerovci			

22. julij

Praznik naše farne zavetnice sv. Marjete niže Ptuja

Letošnje žegnanje pri sv. Marjeti je potekalo v posebno svečanem vzdušju, saj je praznik sovpadal z odkritjem spominske plošče in doprsnega kipa rojaku dr. Janezu Janžekoviču.

Vse več ljudi se v tem modernem času, polnem stisk in neenakosti, priporoča sv. Marjeti, zavetnici v stiskah.

Ob domačem župniku g. Ivo Holobarju sta mašne obrede vodila tudi gosta, dr. Janez Gril direktor in glavni urednik osrednjega verskega tednika Družina, in domačin, g. pater Mirko Vrščič.

Posebni gostje pri pozni sv. maši so bili člani Lovske družine sv. Marjete niže Ptuja, ki v svojem razpoznavnem logotipu nosijo ime sv. Marjete. Poskrbeli so za posebno presenečenje, okusni srnji golažem. Po končanih cerkvenih obredih so se udeleženci ob kozarčku in prijetnem kramljanju zadržali pozno v noč.

Alojz Župec

22. julij Celodnevni pohod med haloškimi goricami

Dolgo vroče poletje se počasi bliža h koncu in prihaja čas jeseni. Čas, ki je eden najlepših za vse vinogradnike. Kakor je lepa jesen in nas ožarja zarja zahajajočega sonca, ki je ne more upodobiti noben slikar, nas prevzame tudi z otožnostjo. Po svoje vendarle čutimo, da se bližajo bolj hladni in temni dnevi.

Lepote kraja neokrnjene narave so lahko občudovali udeleženci celodnevnega pohoda med haloškimi griči. Pohoda so se udeležili člani organizacije Idriart, pa tudi nekaj domačinov je bilo med njimi, je povedal Ivan Hemetek, ki je že nekaj let je glavni voditelj in

organizator pohoda v okviru občinskega praznika. Pohodniki so v svoje vrste združili različne narodnosti. Bili so iz Francije, Nizozemske, Hrvaške, Jugoslavije in Estonije. Nekateri, ki so se udeležili pohoda prvič, nikakor niso mogli prikriti navdušenja nad gostoljubnostjo domačinov in nad naravnimi lepotami gričev, posejanih z vinogradi. Pot iz Cirkulan jih je vodila navkreber proti sv. Ani in nato naprej na hrib Vrbanjščak, ki je najvišja točka pohoda. Od tukaj je moč občudovati celotne Haloze. Po kratki malici iz domače košarice so se napotili proti Velikemu Vrhu, v smeri Brezovca po novozgrajeni cesti in se ustavili v Lovskem domu v Cirkulanah. Ogledali so si tudi tekmovanje v streljanju na glinaste golobe. Pot jih je vodila še naprej do Gruškovca. Pri vinotoču »Pri Majdi«, jih je pričakalo znatno okrepčilo, nekateri pa so od veselja in navdušenja celo zaplesali. Polni lepih doživetij, so pohodniki v poznih popoldanskih urah zaključili svoj pohod v Cirkulanah.

Tanja Maroh

22. julij

Streljanje na glinaste golobe

V okviru prireditev ob 6. občinskem prazniku so se člani zelene bratovščine pomerili tudi v tekmovanju streljanja na glinaste golobe. Organizator tekmovanja je bilo LD Cirkulane. Lovci so v goste povabili člane LD iz Zavrča, Leskovca, Markovcev, Destrnika in LD Jože Lacko. Gosta tekmovanja sta bila tudi župan in podžupan občine Gorišnica.

Začetek tekmovanja sta odprla oba gosta s častnim strelom. Kdo ve, morda pa se bosta v naslednjem letu udeležila tudi strelskega tekmovanja. Zraven tekmovanja med posameznimi gosti lovskih družin, je potekalo tudi tekmovanje med člani organizatorja. Lovoriko najboljšega strelca je tokrat odnesel Ivan Jerenec ml. Bojan Petrovič, ki je bil odgovorni voditelj odbora za pripravo tekmovanja rad pove, da tudi odličnega lovskega golaža ni manjkalo.

Tanja Maroh

23. julij

Teniški turnir

V ponedeljek 23. julija so se ljubitelji tenisa zbrali na teniški igriščih Žnidarič v Gorišnici. Najprej so se med seboj pomerili osnovnošolci. Za njimi so se pomerili odrasli. Tekmovanje za moške je bilo organizirano v dveh kategorijah (do 30 in nad 30 let), ženske pa so se pomerile v enotni kategoriji. Tekmovanje je organiziral Teniški klub Gorišnica, igrišča pa je brezplačno ponudil Franc Žnidarič. Za ves njegov trud pri popularizaciji tenisa se mu vsi, ki njegova igrišča koristimo, zahvaljujemo.

Prvi turnir v novih prostorih je privabil veliko trekmovalcev

23. julij

Otvoritev novih prostorov šahovskega društva Gorišnica

Neizmerno smo bili veseli, da smo lahko v sklopu prireditev ob 6. občinskem prazniku, praznovali tudi mi, gorišniški šahisti.

Praznovali smo na prav poseben način z otvoritvijo novih društvenih prostorov.

Potrudili smo se, da smo z veliko energije, volje in prostovoljnega dela, pod idejnim vodjem Mira Toplaka in predsednika društva Tomaža Kralja, na sam dan otvoritve končali z vsemi deli. Sami smo vložili okoli 750 ur dela. Velik je tudi prispevek sponzorjev, še posebej

Iztoka Matjašiča, Zdenka Vinkoviča, Marjana Soka, Franca Kralja, Mirana Kralja, Milana Toplaka, Frenka Florjaniča, Pera Popoviča in drugih.

Največja zahvala pa gre naši občini, našemu županu g. Slavku Visenjaku, ki sam kot dober delavec in gospodar ceni ljudi, ki se družijo z namenom, da dobro delajo, da s tem pokažejo

tudi širši skupnosti, da prihajajo iz občine, kjer vladata red in uspeh. S tem čudovitim novim prostorom smo dobili obvezo, da bomo plemenito igro šah še naprej uspešno gojili, vzgajali nove rodove

šahistov, ki bodo, kot že doslej ponesli ime občine Gorišnica po domovini, Evropi in svetu.

Naše nove prostore sta skupaj odprla naš župan in naša najmlajša članica in v tem trenutku najuspešnejša šahistka Barbara Šumenjak. Lani je bila Barbara državna prvakinja do 10 let in udeleženka svetovnega prvenstva v Španiji, letos državna viceprvakinja do 12 let in je udeleženka Evropskega prvenstva, ki se ravno te dni odvija v Grčiji.

V nadaljevanju smo izvedli šahovski turnir za posameznike v pospešenem tempu za prehodni pokal Gorišnice 2001. Udeležilo se ga je 23 šahistov. Prehodni pokal zmagovalca je osvojil

Robert Roškar, nagradili pa smo tudi najmlajšo šahistko Barbaro Šumenjak in najstarejšega šahista Mira Toplaka.

Po prijateljskem posvetu smo v društvu naše nove prostore poimenovali po našem dobrem prijatelju, šahistu, lani umrlem Darču Drevenšku, Darkova soba.

Za ŠD Gorišnica
J. Cvitanič

6. občinski praznik

23. julij

Veseli dan na vasi

Letošnje prireditve ob občinskem prazniku so izzvenele v pravem prazničnem vzdušju. Vsak občan je lahko našel kaj zase. Ob vseh prireditvah čutimo, da nam je praznik, ki ga praznujemo vsi občani, že nekako prirasel k srcu.

Letošnji delovni naslov ob Dominkovi domačiji »Veseli dan na vasi« je več kot opravičil zastavljene cilje občinske komisije za kulturo. Nastopi skupin in društev so se vrstili spontano. V programu so sodelovali »Pevci vasi«, nepogrešljivi tamburaši iz Zagojič, prisotne sta navdušili Marija Kolarič in njena vnukinja z izvajanjem ubranih melodij na citre. Orlovska banda je z glasbenimi vložki spremljala predsednika čebelarkega društva Jožeta Horvata ob citiranju odlomkov iz starih čebelarskih bukev. Harmoniko je dodobra raztegnil Ernest Kokot.

Mlade lukarice iz Moškanje so prodajale čebulo in povrtnino, seveda pod budnim očesom mentorice Genovefe Vučak. Skupina starejših lukaruc, pa je sproti pletla vence luka za prodajo.

Na zelo izviran način se je letos se je letos predstavilo Čebelarstvo društvo Gorišnica s stojnicami za prodajo domačega medu.

Napis:

*Na svetu slajše ni žganice
od dobre stare te medice,
ki delo je slovenskih rok
poznano daleč naokrog.*

je vabil na skoraj že pozabljeno medicino. Med in izdelki iz medu so bili pakirani v prikopni embalaži. V čebelarstvu niso pozabili na podmladek. Čebelarski krožek obstaja osem let. V njem delujejo mladi čebelarji, ki bodo v prihodnosti nadaljevali delo svojih očetov in dedov.

Čebelarski krožek se lahko pohvali s celo vrsto priznanj in diplom. K temu pa je pripomogel tudi prizadevni mentor Zdravko Roškar.

Med razstavljenimi predmeti je posebno pozornost pritegnil apitarij, neke vrste razgledno okno, v katerem smo si lahko ogledali marljive in naravi koristne živali.

Na koncu naj zapišemo, da je projekt »Dominkova domačija« opravičil ves trud in vsa finačna sredstva.

Nasvidenje pred Dominkovo domačijo.

Alojz Župec

Lukarice so se potrudile pri postavitvi stojnic

Nastop čebelarjev je spremljala Orlovska banda

24. julij

Mi in vino

Že tradicionalno je sreda rezervirana za vinogradnike. V gostišču Botra predstavijo svoja vrhunska vina člani Društva sadjarjev in vinogradnikov Haloze z gosti. Drugo leto zapored so sodelovale tudi kmečke gospodinje z domačimi dobrotami. V kulturnem programu so sodelovali Mladi veseljaki iz Cirkulan, Tamburaši iz Cirkulan, citrarka Marija Kolarič z vnukinjo Urško, zanimivo pa ga je povezovala Nada Kotar.

Gostje letošnje prireditve so bili tudi likovni umetniki, ki so sodelovali na letošnji likovni koloniji "Borl 2001"

NZ

Na terasi gostišča Botra se je zbralo veliko število obiskovalcev

25. - 27. julij

Borl 2001

Peta likovna kolonija Borl 2001, ki jo je organizirala občina Gorišnica, je uspešno zaključena. Z gotovostjo lahko rečem, da je bilo letošnje srečanje slikarjev na gradu Borl prijeten in ustvarjalni dogodek. Druženje je potekalo od 25. do 27. julija 2001, ko je bila tudi otvoritev razstave del, ki so nastala v tem času. Kolonije se je udeležilo 13 slikarjev iz vse Slovenije in slikarka iz avstrijske Koroške. Prvi dan je minil ob ogledu sakralnih spomenikov občine Gorišnica. Namen je bil spoznati občino in si ob ogledih nabrati motive in vtise, ki bi služili za ustvarjanje. Vodja kolonije Branko Zupanič in člani Komisije za kulturo so goste sprejeli v kapeli gradu. Nato so se zapeljali do cerkve sv. Ane v Velikem Vrhu, sv. Barbare v Cirkulanah in sv. Elizabete v Pohorju. Sledili sta kapela Ane Samotretje v Muretskem gradu in cerkev sv. Marjete v Gorišnici. Cerkvene spomenike je predstavil župnik in dekan Emil Dreu. Da pa gosti ne bi ostali samo pri ogledih smo se ustavili še pri Lesjakovih v Slatini, ki so nas prijazno pogostili. Naporen dan se je primerno zaključil na prireditvi Mi in vino.

Drugi dan je bil namenjen ustvarjanju. Ustvarjali so: Jasna Kozar iz Maribora, Veronika Rakuš iz Ptujске Gore, Barbara Demšar iz Škofje Loke, Vesna Plemelj iz Ljubljane, Hema Hudl iz Globasnice, Boris Štrukelj iz Ljubljane, Jože Foltin iz Ptuja, Branko Gajšt iz Majšperka, Bojan Lubaj iz Kidričevega, Franc Simonič iz Ptuja, Leon Pišek iz Cirkovc, Matej Zupanič iz Gorišnice in Branko Zupanič iz Gorišnice, ki je tudi poskrbel za postavitev razstave in prijetno počutje gostov. Svoja nova dela sta dovolila razstaviti še Karel Pečko iz Slovenj Gradca in Anka Krašna iz Miklavža.

Vreme je bilo čudovito in vzdušje, ki so ga ustvarile prijateljske vezi med domačini in slikarji je prispevalo k

umetninam, ki so nastale. Tretji dan je bila slavnostna proslava ob 6. občinskem prazniku; primeren dan, da dela, ki so nastala, razstavijo na ogled občanom.

Maja Tuš Kolarič

Udeleženci likovne kolonije Borl 2001

26. julij

Slavnostna seja občinskega sveta

Kot že v preteklih letih, je tudi letos v četrtek pred občinskim praznikom, v čudovitem ambientu borlske poročne dvorane potekala slavnostna seja občinskega sveta. Prazničnemu trenutku so prisostvovali svetniki in svetnice, člani nadzornega odbora, predsedniki vaških odborov, delavci občinske uprave, predsedniki političnih strank, na slavnostno sejo pa so bili vabljeni tudi dobitniki občinskih priznanj.

Kulturni program so popestrili mladi pevci šolskega zbora OŠ Gorišnica, zmagovalci letošnjega srečanja pevskih zborov na Češkem. V akustični dvorani so predstavili del tekmovalnega programa, ki so mu dodali še nekaj pesmi.

Slavnostni govornik, župan g. Slavko Visenjak, je z zadovoljstvom navedel letošnje pridobitve, v nagovoru pa naštel še naloge ki še čakajo. Seveda ni mogel mimo aktualnih dogajanj, ki naj ne bi obremenjevala dela občinskega

Na slavnostni seji je nastopi
Otroški pevski zbor OŠ Gorišnica

sveta, še manj pa ločevala občanov. V nadaljevanju se je zahvalil za pripravljen kulturni program, vsakemu članu zborčka pa se v imenu občine zahvalil s spominskim priznanjem, na katerem je odtisnjena zlata medalja, ki so jo prejeli na mednarodnem tekmovanju. Udeleženci tega slavnostnega dogodka pa nismo bili le priče lepo pripravljenega otroškega programa, ampak smo lahko občudovali njihov lepo zasnovan in izpeljan protokol podeljevanja priznanj.

Vabljeni so se še lep čas zadržali v prijetnem okolju grajske terase, se razgledali nad domačimi ravnici in goricami ter rekli marsikatero o nalogah, ki nas še čakajo.

I.H.

6. občinski praznik

26. julij

6. tek na Borl

V četrtek 26. julija je Športna zveza občine Gorišnica organizirala 6. tek na Borl. Start teka je bil tudi letos v Cirkulanah. Tekalci so svoj tek začeli na novem nogometnem igrišču. Tudi na teku vsako leto narašča število udeležencev. Letos je sodelovalo 98 tekačev iz bližnje in daljne okolice. Vsi tekači prejmejo spominsko majico, najboljši pa medalje in praktična darila.

Tekmovali so v 5. različnih kategorijah ločeno moški in ženske. M1 (1986 in mlajši)

1. Saša Erlih,	Ptuj	19,06
2. Tomaž Lehner	Benedikt	21,23
3. Leon Mar	Formin	22,25
4. Miha Vajda	Muretinci	22,29
5. Aljoša Vajda	Muretinci	22,38

M2 (1980 - 1985)

1. David Hameršak	Cirkulane	19,39
2. Matjaž Manfreda	Maribor	20,17
3. Uroš Potočnik	Ptuj	21,52
4. Danijel Rus	Juršinci	22,01
5. Tomaž Jagarinec	Leskovec	22,06

M3 (1966 - 1979)

1. Andrej Voglar	Ptuj	16,55
2. Damjan Slapnik	Stahovka	18,01
3. Geza Grabar	Mor. toplice	19,04
4. Matjaž Farič	Ptuj	20,14
5. Jože Rajh	Ormož	20,28

M4 (1951 - 1965)

1. Avgust Manfreda	Maribor	18,12
2. Branko Lehner	Benedikt	18,35
3. Slavko Kumek	G. Radg.	19,20
4. Branko Švajger	Maribor	20,02
5. Jernej Osvald	Maribor	20,35

M5 (1952 in starejši)

1. Milan Potočnik	Ptuj	24,35
2. Peter Zmazek	Gorišnica	26,32
3. Vinko Zemljčič	Ptuj	31,18

Ž1 (1986 in mlajše)

1. Mateja Kelenc	Zamušani	26,52
2. Mojca Zamuda	Placerovci	28,05
3. Mihaela Milošič	Cirkulane	28,40
4. Petra Pignar	Gajeveci	31,25

Ž2 (1980 - 1985)

1. Petra Petek	Gorišnica	32,30
----------------	-----------	-------

Ž3 (1966 - 1979)

1. Nataša Hercog		26,42
2. Barabra Bohl	Moškanjci	26,44
3. Manuela Horvat	Veliki vrh	30,12

Ž4 (1951 - 1965)

1. Irena Cerovič	Ormož	28,43
------------------	-------	-------

26. julij Slavnostna prireditev ob 6. občinskem prazniku

V petek 27. julija je na Borlskem gradu potekala slovesnost ob 6. občinskem prazniku, ki je tokrat našla svoj prostor na grajskem dvorišču. Mnogo obiskovalcev je pripomoglo k svečanosti dogodka na katerem je govoril župan občine

Gorišnica Slavko Visenjak.

Na slovesnosti so podelili plakete občine Gorišnica za leto 2001, ki so jih prejeli: Podjetje ADK iz Dolan, podjetnik Franc Kokol iz Dolan, g. Stanko Arnečič iz Gorišnice in Mešani pevski zbor PD »Ruda Sever« iz Gorišnice.

Dogajanje je prijetno popestrila enodejanka z naslovom: Ljubezen ne pozna meja, sicer režijsko delo znanega gledališkega zanesenjaka Lojzeta Matjašiča, ki so jo skupaj pripravili člani PD »Franček Kozel« iz Cirkulan in člani PD »Ruda Sever« iz Gorišnice. Tematika je bila še kako aktualna, saj je bistvo problema meja med zemljišči, za katero se sosedu nikakor ne moreta dogovoriti. Sreča, da obstaja na svetu ljubezen, ki je tudi tokrat zmagala in med soseda vnesla potreben mir za življenje in delo.

Samo žetisi je mogoče, da bi enodejanka s svojo sporočilnostjo dosegla prav vse, tudi tiste, ki se praznika občine zaradi različnih vzrokov niso udeležili.

V imenugostujočih županov je spregovoril župan občine Markovci Franc Kekec, sicer dolgoletni ravnatelj Osnovne šole v Cirkulanah Zavrču.

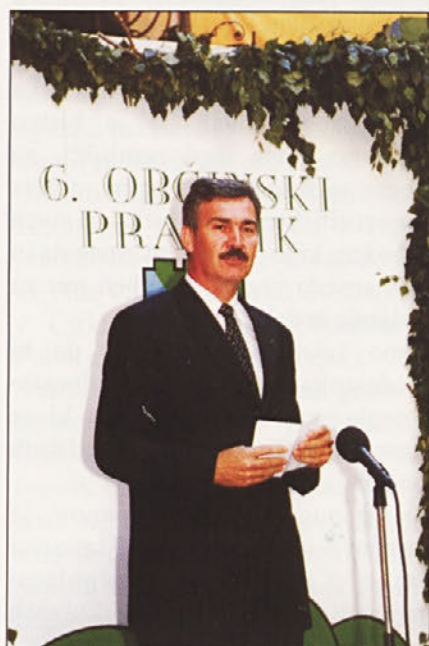
Gledališčniki so navdušili obiskovalce osrednje občinske proslave

6. občinski praznik

Med gosti velja omeniti še nastop poslanca Državnega zbora in župana občine Destrnik Franca Pukšiča, ki je županu Slavku Visenjaku čestital ob občinskem prazniku in nekaj besed namenil vlogi poslancev Podravja, Prlekije in Slovenskih goric, ki bi naj Državnemu zboru predstavljali težave te regije in se v njem zavzemali za razvoj tega področja.

PK

Župan, Slavko Visenjak je bil slavnostni govornik na osrednji občinski prireditvi

Listina Občine Gorišnica za podjetje ADK

Podjetje ADK je eno najuspešnejših slovenskih podjetij iz kovinsko-predelovalne panoge. Za njegovo rojstno leto štejemo leto 1995, ko so štirje zasebniki, z lastnim kapitalom, ustanovili podjetje za proizvodnjo, trgovino, projektantske in inženiring storitve s skrajšanim nazivom ADK (avtodvigala in komponente). Leta 1995, ko je bilo podjetje ustanovljeno, je zaposloval 129 ljudi, danes pa že 500.

V ADK-aju so ohranili osnovni program iz preteklih let, ki je temeljil na avtodvigalih različnih vrst in nosilnosti, saj so se z njihovo prodajo že uveljavili v Evropi.

Z naglo rastjo proizvodnje in zaposlenosti, je ADK pridobil leta 1998 nove proizvodne prostore v Dolanah, kjer so organizirali proizvodnjo na temelju sodobnih tehnoloških dosežkov. 250 zaposlenih ljudi v obratu, pretežno kvalificiranimi za delo v kovinsko predelovalni industriji ter ustrezna vodstvena struktura, je dalo močen zagon rasti podjetja tudi na področju kvalitete izdelave. Pri tem je posebej razveseljivo dejstvo, da je med zaposlenimi velik delež naših občanov.

Podjetje posluje od svoje ustanovitve z dobičkom, ki so ga preusmerili v posodobitev proizvodnje, za nova delovna mesta, v izboljšanje delovnih pogojev, zniževanje stroškov dela, v uvajanje novih tehnologij na področju varjenja, strojne obdelave in montaže - kar je tudi temelj njihovega dela.

Posebno pozornost posvečajo izobraževanju vseh zaposlenih, tako proizvodnih delavcev kot delavcev v spremljajočih službah. Za bodoče kadre skrbijo z ustrezno politiko štipendiranja na visokošolskih zavodih in fakultetah.

S svojimi neposrednimi prispevki spodbujajo kulturne in športne dejavnosti v Mariboru in Občini Gorišnica

O kakovosti proizvodnje v ADK-aju govorijo številni pokazatelji in priznanja. Med drugim so septembra 1997 prejeli ISO 9001 za razvoj in proizvodnjo in ga uspešno obnovili septembra 2000.

Zadnja leta so intenzivno vlagali v modernizacijo in avtomatizacijo tehnologije proizvodnega procesa. Ocenjujejo, da so bile tovrstne naložbe nadvse uspešne, saj se ADK ponaša s tehnologijo proizvodnje in varjenja konstrukcij iz mikrolegiranih jekel, ki sodi v sam vrh proizvajalcev v Evropi.

Prireditve ob 6. občinskem prazniku so koordinirali in s pomočjo društev in organizacij realizirali člani komisije za kulturo občine Gorišnica.

Pohvalne besede domačih obiskovalcev in tudi gostov od drugod so nam dale vedeti, da so bile prireditve kvalitetne in vredne ogleda.

Listina Občine Gorišnica za Mešani pevski zbor PD »Ruda Sever« Gorišnica

Mešani pevski zbor PD »Ruda Sever« Gorišnica praznuje letos petdeseto obletnico delovanja. Pevski zbor je skozi vse obdobje deloval neprekinjeno pod vodstvom treh zborovodij, ki so zbor kakovostno dvigali, tako da se danes lahko pohvali z zelo kvalitetnimi nastopi na področnih in medpodročnih revijah izbranih zborov širše okolice. Za svoje uspešno delovanje je prejel zbor številna priznanja. Ime našega kraja in občine je ponosel s svojimi koncerti po vsej Sloveniji. Pesem iz grl gorišniških pevcev pa je zadonela tudi izven meja naše domovine. S svojim petjem pa pevci obogatijo tudi vse prireditve na področju naše občine.

MePZ Prosvetne društva "Ruda Sever" Gorišnica je letos praznoval 50. obletnico delovanja

Da ljubiteljsko društvo lahko deluje toliko let, so potrebni zagnani ljudje, ki s svojim znanjem in ambicioznostjo držijo skupino skupaj. Ljubiteljsko druženje

pevcev nosi v sebi pravzaprav veliko poslanstvo, saj čustveno bogati tako izvajalce kot poslušalce in jih duhovito plemeniti

Plaketa za podjetnika Franca Kokola

Franc Kokol se je s svojo družino odločil, da bo na lokaciji stare mesnice »Košaki«, na osnovi izkušenj in znanj, ki si jih je pridobil v tujini, zgradil nove poslovne prostore, jih moderno opremil in usposobil za obratovanje, predelavo in prodajo mesnih izdelkov.

To mu je z marljivim delom tudi uspelo.

V devetletnem obdobju mu skupaj z delavci iz domačega okolja, katerih število se nenehno povečuje, uspeva širiti ponudbo in kvaliteto svojih izdelkov, kar pomeni veliko pridobitev v verigi haloške turistične ponudbe.

Franco Kokol je kot občan aktivno sodeloval v organih KS, kot predsednik vaškega odbora je bil pobudnik marsikaterih delovnih akcij, ki jo je podprl s svojim delom, trudom pa tudi finančno, če je bilo potrebno.

Dobitnik plakete Stanko Arnejčič

Se je rodil 27. aprila 1941 v Sprvencih, hlače trgal v šolskih klopih OŠ Markovci in zaradi veselja do dela na zemlji ga je pot vodila v strojno kmetijsko šolo v Maribor. Deset let je služboval v KK Ptuj, pozneje pa je bil šofer v podjetju Mercator v Ptuj. Kot vzoren voznik je prejel priznanje Avto-moto zveze Slovenije.

Svoj pečat je pustil pri projektu Skulptura - litoželezni križi. Dominkova domačija nas danes ne bi tako prijazno pozdravljala, če ne bi bilo njegovega angažiranja in dela.

Našo mlado generacijo je razveselil z postavitvijo igral in ureditvijo okolice otroškega vrta.

Njegove zamisli urejenosti z željo po ustvarjalnosti, so dale nepopisen pečat mrliški vežici v Gorišnici, še posebej kamen oblikovan kot simbol večnosti, postavljen v prostor med

skulpturo in mrliško vežico.

Njegove zamisli so prisotne v vsakem kotičku in so uporabne za vse generacije.

V 15 letih njegovega delovanja je bilo posajenih več kot 2000 dreves, nešteto grmičevk in cvetlic ter posejane trave.

Neverjetno koliko načrtov še ni realiziranih, koliko idej neizrečenih, pa vendar je dosedanje delo neprecenljive vrednosti.

Za ureditev okolice mrliške vežice je zaslužen Stanko Arnejčič

28. julij

Otvoritev ceste

Dolane - Veliki Vrh - Sv. Ana in Dolane - Brezovec

Letošnji 6. občinski praznik je prinesel največ veselja krajanom Dolan, Velikega Vrha in Brezovca, saj se bodo odslej do svojih domov in vikendov vozili po lepo urejeni asfatirani cesti.

Ne dogaja se pogosto, da bi se ob občinskem prazniku veselili tako velikega uspeha, kot je letošnji, ko nam je skupaj z občino Gorišnica uspelo dokončati modernizacijo dveh odsekov cest v skupni dolžini 6,5 kilometrov.

Izvajalci Cestnega podjetja Maribor so se zelo potrudili, da so do občinskega praznika uspešno zaključili dela na obeh odsekih. Tako smo na Anino soboto, 28. julija 2001, slovesno predali svojemu namenu 2,5 km dolg odsek ceste Dolane Veliki Vrh - Sv. Ana in 4 km dolg odsek ceste Dolane - Brezovec. Vesela množica krajanov, ki se je zbrala na prireditvenem prostoru v Dolanah, je z bučnim aplavzom pozdravila goste, nastopajoče, govornike in »Hanzeka in Miciko«, ki sta prireditev povezovala.

Za popestritev so poskrbeli še

pihalna godba iz Markovec, Tamburaši in Mladi veseljaki iz Cirkulan.

Trak so prerezali župan Slavko Visenjak, predsednik gradbenega odbora Jože Belšak in predsednik VO Dolane Marjan Zebec. Blagoslov ceste je opravil g. župnik Emil Drev z upanjem, da bi cesta služila povezovanju in zblževanju današnjih in bodočih rodov.

Za pravo atrakcijo otvoritve so poskrbeli člani Konjeniškega kluba Borl, ki so poskrbeli, da je bila otvoritvena vožnja po novi cesti pravo doživetje saj so slavnostne goste popeljali s kočijami.

Kot vedno so se izkazali tudi krajan, saj so na prireditvenem prostoru in postanku na vrhu hriba poskrbeli za pogostitev z jedačo in pijačo.

Zaključek otvoritvene vožnje je bil v Lovskem domu v »Kurežovi grabi«, kjer smo se ob dobri hrani in pijači ter veseli glasbi veselili še pozno v noč.

Marjan Zebec

28. julij

Nogometna srečanja v Gorišnici

Sobota po osrednji občinski sproslavi je, že od prvega občinskega praznika dalje, rezervirana za nogometna srečanja, ki jih organizirajo in izvedejo člani Športnega društva Gorišnica. Vsako leto so se v uvodnem srečanju predstavili gorišniški veterani, ki so si izbrali različne nasprotnike, od občinskih svetnikov, do ekip iz sosednjih občin pa tudi od drugod.

Tudi letos smo bili priča zanimivemu začetku. Kadetska ekipa ŠD Gorišnica, kise je v preteklem letu z dobrimi igrami in marljivim delom uvrstila v sam vrh Medobčinske kadetske lige, je gostila vrstnike iz nogometne šole Vilija Amerška iz NK Zagorje. V zanimivem srečanju so sicer zmagali gostje iz Zagorja, kljub porazu pa so naši mladi nogometaši bogatejši za novo izkušnjo.

Za uvod v večerni malonogometni turnir so poskrbeli veterani Gorišnice. Na samem turnirju se je pomerilo pet ekip. Največ športne sreče je imela ekipa Gajeveci - Placerovci, ki je osvojila prvo mesto pred ekipo iz Formina. Tretji so bili nogometaši iz Muretinc, ki so v tekmi za tretje mesto premagali drugo ekipo Gorišnice.

Kljub prijetnemu vzdušju, za katerega so poskrbeli člani ŠD Gorišnica pa ostaja grenak priokus, predvsem zaradi slabe udeležbe. Pogrešali smo ekipe iz tistih vasi, ki s svojimi ekipami celo nastopajo v tekmovalnih sistemih Nogometne zveze. (D.Z.)

Vrvico na začetku nove ceste so prerezali, predsednik gradbenega odbora Jože Belšak, predsednik VO Dolane Marjan Zebec in župan občine Slavko Visenjak

28. julij

Planinci in kolesarji so se podali na pot z Dominkove domačije

V soboto, 28. julija je bil pred Dominkovo domačijo v Gorišnici start dveh celodnevnih rekreativnih prireditev. Ob 9. uri so se zbrali pohodniki in se odpravili na, že tradicionalen pohod po severni meji občine Gorišnica. Pohod je potekal po Zamušanih in Tibolcih. Udeležilo se ga je 30 pohodnikov.

Ob 10. uri pa so letos prvič svojo pot začeli kolesarji. Tudi njih je bilo 30. Podali so se proti Haložam, kjer so sodelovali na otvoritvi ceste Dolane Brezovec in se po njej tudi prvi popeljali.

Vsi so menili, da bi bilo koristno, če bi takšnih akcij bilo več.

NZ

26., 28. in 29. julij

Žegnanje v Velikem Vrhu

Podružnična cerkev sv. Ane v Velikem Vrhu je že vrsto let priljubljena romarska točka. Pri njej so se zbirale žene in dekleta s svojimi priprošnjami. Beseda »ana« namreč v hebrejščini pomeni milost, ljubezen, molitev... Iz Svetega Pisma stare zaveze poznamo ženo Ano, ki je imela težave z rodnostjo, toda z zaupanjem, molitvijo in vero ji je uspelo postati mati. Ana je bilo ime tudi materi Device Marije. K sv. Ani se še danes zatekajo žene in dekleta s prošnjo za naraščaj.

Po tem, ko je drugi vatikanski zbor preuredil koledar, je god staršev Device Marije (Joahima in Ane) skupen - 26. julija. Slovesno obhajanje tega praznika (žegnanje) pa predstavlja tudi zaključek prireditev ob občinskem prazniku občine Gorišnica. Skorajda bi lahko rekli, da gre za neke vrste sklep minulega dogajanja. Župnija diha v

Kolesarji na začetku poti....

....in na eni od postojank.

Pohodniki po severni meji Občine Gorišnica so svojo pot začeli pred Dominkovo domačijo.

prazničnem razpoloženju ves teden, čeprav je praznovanje že po tradiciji skoncentrirano na tri dni: sam god sv. Ane in najbližjo soboto in nedeljo.

Tudi letos je bilo podobno kot minula leta. Začelo se je v četrtek z nedeljskim redom maš in najbolj vneti častilci so sv. Ani že prinašali svoje prošnje in zahvale. Ta dan je pomenil tudi prvo srečanje med farani in novim diakonom, ki bo od jeseni pomagal g. dekanu.

Uvod v glavno dogajanje - romarsko nedeljo - je bila, kot je to že v navadi, pobožnost križevega pota. Množica vernikov se je po pešpoti prek potoka Bele skozi gozdiček med pesmijo, molitvijo in premišljevanjem zlagoma pomikala od postaje do postaje, vse do cerkvice. Sledila je maša za domovino.

Nedelja je pomenila vrhunec in hkrati zaključek praznovanja.

Kopica romarjev (v glavnem takih z jeklenimi konjički) se je že vse od zgodnjih jutranjih ur pomikala proti cerkvi. Kljub temu, da so bile ta dan kar štiri maše, je za vse, ki so se želeli naučiti duhovne hrane zmanjkalo prostora.

Kljub temu, da je bilo letos vreme lepo, sem nekaj vendarle pogrešala, in sicer romanje v pravem pomenu besede. Spominjam se, kako sem se kot otrok skupaj s starši mukoma vzpenjala po ozki poti na vrh. Danes so sledi potke komajda še vidne. Veliko udobneje se je pripeljati k cerkvi, kot pešačiti navkreber.

Letošnje žegnanje je mimo, vidimo se drugo leto, ko bo cerkva, pričakala obiskovalce že bolj opremljena.

Mateja Muršec

V Gorišnici se bo še letos pričela gradnja osnovne šole

Zaradi potreb devetletke in enoizemskega pouka je bila že pred časom postavljena zahteva po adaptaciji in gradnji novega šolskega objekta v Gorišnici. Za ta namen so občani plačevali krajevni samoprispevek, ki se je že iztek, sredstva zbrana s samoprispevkom pa bodo porabljena tudi za izgradnjo novega šolskega objekta. Kako daleč je do gradnje, smo povprašali predsednika komisije za gospodarstvo občine Gorišnica, Jožeta Kokota.

»Razpis za dokumentacijo, material in dela je bil objavljen v Ur. listu RS, št. 62, dne 27. julija 2001. Kar nekaj gradbenih podjetij je v skladu z zakonom zahtevalo razpisno dokumentacijo, zato bo po preteku roka komisija za gospodarstvo občine Gorišnica na podlagi prijav izbrala najugodnejšega izvajalca s podizvajalci, tako da se bo gradnja pričela v mesecu oktobru, kot je bilo načrtovano. Projekti, ki jih je izdelalo podjetje Projekta Inženiring iz Ptuja so namreč končani.«

Nam lahko poveste, ali zahtevajo projekti morebitno rušenje kakšnega obstoječega objekta?

»Zaradi zahtev projekta, ki predvideva dograditev kotlovnice, bo stara telovadnica porušena, temu se, ni mogoče izogniti. To pa bo tudi edini radikalni poseg v obstoječ kompleks šole.«

Nekaj denarja za gradnjo je zagotovljenega iz krajevnega samoprispevka, kako pa je zastavljena finančna konstrukcija celotnega projekta izgradnje osnovne šole?

»Pri financiranju projekta bo zraven občine Gorišnica sodelovalo še Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport, saj nam je projekt uspelo še pravočasno uvrstiti na seznam Ministrstva za šolstvo, znanost in šport. Tako bo delež Občine Gorišnica 60 odstoten. Če povem drugače: občina Gorišnica bo prispevala 390 milijonov SIT, Ministrstvo za šolstvo, znanost in

Del stare šole je že precej dotrajan

šport pa bo primaknilo 260 milijonov SIT. Pri tem velja omeniti, da ministrstvo financira le standardno opremo, vso morebitno nadstandardno opremo pa financira občina.«

Kako bo potekal pouk v času gradnje?

»Zaradi rušitve stare telovadnice in graditve kotlovnice potek pouka ne bo moten, adaptacija šolskega objekta, kjer bo med šolskim letom potekal pouk, pa bo izvedena v času poletnih počitnic. Po predvidevanjih bi morali investicijo zaključiti do 20. avgusta 2002.«

Odbor za gospodarstvo občine Gorišnica je razdeljen na tri komisije: komisijo za obrt in podjetništvo, komisijo za kmetijstvo in komisijo za turizem, ki so za svoje delo v tem letu iz proračuna prejele 35.360.000 SIT. Kako ste proračunska sredstva razdelili med posamezne komisije?

»Komisiji za obrt in podjetništvo je bilo dodeljenih 14.080.000 SIT, komisiji za kmetijstvo 16.180.000 SIT in komisiji za turizem 5.800.000 SIT.

Poleg tega smo 15.000.000 SIT namenili kreditiranju, 2.500.000 SIT pa za subvencioniranje obrestne mere kreditojemalcem.«

Trenutno je še aktualen aktualen razpis za dodeljevanje podpore za razvoj kmetijstva in malega gospodarstva. Kdaj poteče rok in čemu je razpis namenjen?

»Rok za trenutno aktualen razpis za dodeljevanje podpore za razvoj kmetijstva in malega gospodarstva v znesku 9.730.000 SIT se izteče 30. septembra 2001. Namenjen je naslednjim panogam: ekološkemu kmetovanju, integrirani pridelavi in predelavi v vinogradništvu, sadjarstvu in zelenjadarstvu, analizi zemlje, krme in plodov; izobraževanju kmetov, obrtnikov in podjetnikov ter podpori trženju in predstavitvi kakovosti kmetijskih proizvodov in živali.«

Čemu so namenjena preostala sredstva občinskega proračuna, ki so bila dodeljena odboru za gospodarstvo občine Gorišnica, katerega vodite?

Jože Kokot: »Preostanek je bil namenjen za izgradnjo industrijske cone v Moškanjcih.«

PK

Jože Kokot, predsednik odbora za gospodarstvo Občine Gorišnica

V novo šolsko leto

Počitnice se vztrajno bližajo h koncu in že bomo zakorakali v novo šolsko leto. Začelo se bo skupno delo učencev, staršev in učiteljev. Končni rezultat bo odvisen od kvalitete dela in medsebojnega sodelovanja.

Pouk začnemo z 19 oddelki in 376 učenci. Pričakujemo, da bo prav to šolsko leto prelomno, saj bo gradnja šole končno omogočila enoizmenski pouk in prehod v devetletko v šolskem letu 2003-2004.

V ponedeljek, 3. septembra, bomo v šoli sprejeli vse učenci od 2. do 8. razreda, naslednji dan, v torek, pa bomo ob 11. uri imeli sprejem prvošolčkov. V sredo, 5. september ob 9.30 uri, pa začne z delom mala šola.

Dragi starši, skupaj poskrbimo, da bodo učenci varno prihajali v šolo, da bomo varno koristili vse prevoze, da bodo znali čuvati svoje potrebščine in šolski inventar, da bodo imeli pravilen in korekten odnos do sošolcev in starejših.

O vsem ostalem se bomo pogovorili na skupnem roditeljskem sestanku, ki bo v ponedeljek, 17. septembra, ob 18. uri.

V novi večnamenski dvorani se bo kmalu zrcalil prizidek k šolski zgradbi

Vsem učencem želim veliko uspeha in prijetnih trenutkov v šoli, vam spoštovani starši pa veliko veselja in zadovoljstva ob spremljanju otrokovega napredka.

Ravnatelj OŠ Gorišnica
Branko Širec

Šola v novi preobleki

Vsega lepega je enkrat konec. Tako se te dni zaključujejo šolske počitnice. Za ene prehitro, za druge (teh je najbrž bolj malo) prepozno in za tretje ravno pravi čas. Verjamem, da so tisti, ki komaj čakajo, da se odprejo šolske duri in jih spet posrka hram učenosti v manjšini, toda september je pred vrati in znova se bo potrebno spopasti z matematiko, fiziko, zgodovino....

Zadnji počitniški dnevi so najbolj sladki, zagotovo po bodo taki tudi prvi šolski dnevi. OŠ Cirkulane dobiva namreč novo preobleko, ob prihajajoči jeseni se je tudi sama odela v prijazno rumeno barvo. Pred začetkom šolskega leta delavci pospešeno urejajo njeno okolico, da bi se učenci v in ob šoli čim bolje počutili. Z novimi močmi se je okrepil pedagoški kader, šola pa ima tudi novega ravnatelja.

Vsem delavcem šole in učencem želim uspešen začetek novega šolskega leta.

Mateja Muršec

Voda ubira svojo pot, polja pa ostajajo žejna

V tem izrazito sušnem obdobju je 17. avgusta v občinski dvorani potekala okrogla miza Namakanje in zelenjadarstvo.

Številne goste je pozdravila Dragica Zadravec dipl. ing. agronomije, ki je okroglo mizo tudi vodila.

Župan Slavko Visenjak je pozdravil prisotne in poudaril, da je rešitev vsekakor v namakanju ne pa v odškodnini za sušo. Razpravljalci so se strinjali, da kljub namakalnima zadrugama Gajevci - Placerovci in Formin sistemi ne dajejo skoraj nobenih rezultatov. Vzrokov za to je kar nekaj: zastarela oprema, nepravilno načrtovan sistem namakanja in predraga energija.

Predsednik kmetijske namakalne zadruge Franc Ranfl je izpostavil dejstvo, da bodo ostali brez elektrike za črpalke, če ministrstvo ne bo ustrezno ukrepalo, pa tudi politika se do kmetov obnaša arogantno. Denarja ne dobimo, ker nismo lastniki, razpis za koncesionarje ni uspel in celotna zadeva je finančno blokirana. Vložen je bil velik denar, ki ne daje rezultatov.

Branko Majerič iz Moškanje je v razpravi poudaril, da se v kmetijstvo preveč mešajo ljudje, ki niso pristojni za to dejavnost. Kritično je ocenil poravnavo škode za sušo, prejeli so jo tudi takšni, ki do nje niso upravičeni. V nadaljevanju je ugotovi, da sedanji namakalni sistem danes ni več ustrezen, kajti kažejo se potrebe po kapljičnem namakanju.

Ivan Kelenc iz Formina je opozoril, da je danes preveč tistih, ki živijo od kmetijstva in poberejo »smetano«, vlagajo pa skoraj nič.

Dipl. ing. Miran Klinc iz Gorišnice je analitično ocenil pridelavo hrane, ukrep namakanja je pri tem le eden bistvenih elementov. Poudaril je, da je eden izmed vzrokov izsuševanja tudi melioracija, posek drevja in podrast, ki še dodatno izsušuje tla, pa tudi talnica je padla za meter in

pol. V nadaljevanju je povedal, da morajo biti za stabilno in intenzivno namakanje izdelane dodatne študije nenazadnje tudi meteorološka postaja.

Matej Knapič, dipl. ing. agr. iz Inštituta za hmeljarstvo in pivovarstvo Žalec v svojem elaboratu ugotavlja, da so pomembnost namakanja poznale že stare civilizacije. Njihovi sistemi so bili navidezno preprosti vendar izredno učinkoviti. Celo danes si želimo da bi današnji sistemi bili vsaj tako učinkoviti. Mnogokrat se zapleta že pri upravljanju in vzdrževanju. Uspešnost pa se vedno odraža na pridelku. Pri kapljičnem namakanju moramo redno spremljati stanje posevka in vlage, tu določamo tudi količino in frekvenco namakanja, vendar na osnovi dnevne

ocene evapotranspiracije. Pravilnost te ocene je merjenje vlage v tleh. Pri tehnologiji namakanja z bobnastimi namakalniki pa preverjamo, ali tla niso zbita, zaskorjena ali celo razpokana.

Ob koncu razprave je prevladalo mnenje, da so namakalni sistemi zaradi visokega pritiska skoraj neuporabni. Problem namakanja v občini Gorišnica je tudi razdrobljenost kmetij, saj je povprečna velikost kmetij 3.67 ha.

Igor Horvatič iz Agencije za kmetijske trge in razvoj podeželja je rekel, da je zelenjadarstvo na našem območju prihodnost, vendar morajo biti pred začetkom pridelave narejene zelo natančne raziskave.

Alojz Župec

Tudi namakalni sistemi niso vedno dovolj učinkoviti

Predstavljamo vaški odbor Moškanjci

Vas Moškanjci leži na sredini ravninskega dela občine Gorišnica. Po velikosti je največja vas v ravninskem delu občine, saj meri 557 ha in ima 750 vaščanov. V zadnjih letih so vaščani vložili veliko truda v urejevanje vasi in prav zato sem se odločila predstaviti vaško skupnost Moškanjci.

Pogovarjala sem se s predsednikom vaškega odbora Jožetom Petkom. Predstavil je življenje v vasi in aktivnosti vaščanov za polepšanje okolice.

»Pred tremi leti sem sprejel predsedovanje VO Moškanjci. Takrat si je naš petčlanski vaški odbor zadal cilj, da uredimo okolje. Ne morem trditi, da je bila vas prej zanemarjena, daleč od tega. Toda imeli smo neizkoriščen prostor, »licinovo jamo«, ki smo ga želeli izkoristiti. V ureditev jame smo vložili velik del sredstev samoprispevka. Sedaj je to večnamenski prostor, odprt za vse vaščane in vse prireditve. Prostor je postal zelo funkcionalen, saj se na njem prirejajo razne prireditve - od športnih turnirjev, gasilskih tekmovanj do družinskih srečanj. Že dvakrat smo bili prireditelji vaške olimpiade v sklopu občinskega praznika - in že tretjič zapored uspešno osvojili skupni naslov zmagovalca na olimpiadi. Letošnje leto nam je uspelo postaviti tudi stezo za rolanje. To je edina »rol proga« v občini in daleč naokoli. Na drugi strani večnamenskega prostora smo postavili manjšo hišico, ki je namenjena različnim oblikam druženja. Zraven hišice je prostor za balinanje in kamin. Tukaj VO in PGD že tretje leto organizirata vaški piknik. Na njem se zberemo več ali manj vsi vaščani vasi, se poveselimo in pokramljamo. To vaško srečanje je zahvala vsem vaščanom, ki skozi leto pomagajo pri delih, ki se odvijajo v vasi.

Uredili smo tudi kapelo pri Muhičevih in trikot pri Vnukovi kapeli. Polepšali smo okolico Bohakove jame, kjer smo pod lipo

postavili mizo s klopmi zraven pa še igrala za najmlajše vaščane. Po vasi smo postavili oglasne deske.

V vasi imamo - edini v občini - ustanovljeno agrarno skupnost. Njen cilj je, da zemljišča, ki smo jih urejali pridejo nazaj v lastništvo cele vasi. Predsednik agrarne skupnosti je Ivan Obran. Gospod Obran je tudi avtor prve vaške kronike z naslovom Mala Moškanska kronika. Na področju kulture naj predstavim še sekcijo Mladi lukarji. Aktivni so na večini kulturnih prireditev, ki se odvijajo v občini, nastopajo pa tudi izven občine. Starejše lukarice pa skrbijo za urejeno okolico pri Dominkovi domačiji v Gorišnici.

Letos smo v vasi dobili tudi ribnik. Že pred leti smo se odločili, da bomo sanirali jamo ob železnici, ki je postala javno smetišče. Pomagali so nam ribiči, ljubitelji narave, prostovoljci in občina. Vsa omenjena dela, razen ribnika, so bila financirana iz sredstev samoprispevka.

V vasi smo naredili tudi veliko na področju infrastrukture. S pomočjo občine smo dogradili manjkajočo javno razsvetljavo. Preplastili smo cesto skozi vas in cesto od zapornic do letališča. Uredili smo 6,5 km poljskih cest, za kar smo porabili 570 kubičnih metrov gramoza. Počistili smo bankine. Na novo smo asfaltirali 600 m še zadnje neasfaltirane ceste v vasi, ki nas veže s sosednjo vasjo Cunkovci. Vgradili smo tri odtočne kanale skozi vas, da se lahko voda ob večjih nalivih steka v zbiralce odtočnih voda.

VO dobro sodeluje tudi s PGD. Skupaj smo gradili nove sanitarije in

skladišča pri gasilskem domu. Na koncu lahko rečem, da smo vsi vaščani ponosni na to, kar imamo in kar smo skupaj naredili. Ni težko biti predsednik takšnega vaškega odbora, kjer ti ljudje vedno pomagajo in priskočijo na pomoč pri vseh delih. Zato dragi vaščani hvala.«

Maja Tuš Kolarič

Klopotci naznanjajo, da prihaja jesen

Lep in vroč dan je bil v soboto, 18. avgusta, ko so se v vaški skupnosti Mali Okič odločili, da po starem običaju postavijo klopotce, ki so v tem času nepogrešljivi. Ne zato, da bi se jih ptice bale, te so se že navadile na prijeten zvok, pač pa zato, da nas s klopotanjem pripravijo na čas trgatve, ki je za vsakega vinogradnika čas veselja.

V vaški skupnosti Mali Okič-Slatina, ki jo vodi Rajko Lesjak, obujajo spomine na preteklost in jih ohranjajo za prihodnost, zato so tudi letos z vso spoštljivostjo postavili štiri klopotce, ki jih je izdelal mojster Gustl Milošič, znan izdelovalec klopotcev. Da bi lepše zveneli, so jih »uglasili« Ljudski pevci iz Cirkulan, ki jih vodi Jože Petrovič, in trio »Klopotec«, ki ga sestavljajo brata Milošič in Boštjan Polajžer. Ti so s pesmimi in igranjem spremljali dogajanje ob postavljanju klopotcev. Kakšen je zvok posameznega klopotca smo, tisti, ki smo spremljali njihovo postavitve lahko slišali, njihovo klopotanje v vetru pa bo spremljalo vse, ki v te kraje prihajate zgolj priložnostno ali tam živite.

Ne gre pozabiti prijazne geste domačinov-lastnikov klopotcev, ki so potrdili haloško gostoljubnost in vse navzoče pogostili z domačimi dobrotami.

Če vam čas dopušča, se kdaj odpravite v Mali Okič ali Slatino, od koder je čudovit razgled daleč naokrog, pesem klopotcev pa vas bo napeljala k ponovnemu obisku.

PK

Klopotce v Malem Okiču in Slatini so postavili možje te vaške skupnosti.

Mladi veseljaki osvojili Triglav

Pravijo, da postaneš »pravi« Slovenec šele takrat, ko se prvič povzpneš na Triglav. Če je tako se od 5. avgusta tudi vokalna skupina Mladi Veseljaki iz Cirkulan lahko »diči« s tem pridevkom.

Naš podvig se je začel v soboto, 4. avgusta, ob 5. uri zjutraj, ko smo še malce zadremali in ne vedoč, kaj nas čaka, v Cirkulanah začeli natovarjati minibus. Sedem nas je bilo iz Cirkulan in prav toliko smo jih pobrali še v Zagojcih, kjer se nam je pridružil tudi naš vodič g. Slavko Golob. Vzdušje je bilo veselo, vendar je napetost vidno rasla, ko smo se približevali vznožju tega prekrasnega velikana. Pri Aljaževem domu v dolini Vrat smo dokončno vsi onemeli, ko smo si prvič iz bližine ogledali cilj našega romanja očaka Triglava.

Za vzpon je naš vodič izbral dokaj zahtevno Tominškovo zavarovano plezalno pot. »Zajle« in klini so hitro zamenjali senco gozdu in marsikdo se je spraševal, kaj ga je gnalo sem gor. Toda vse težave in utrujenost so bile pozabljene, ko smo po sedmih urah vzpona prisopihali do Kredarice. Tam je že čakala pisana in vesela družina, ki je praznovala cerkveni praznik Marije Snežne

(4. avgust). Zraven maše je bil organiziran še kulturni program, ki ga je vodil in povezoval Jernej Kuntner. Vsi se še nismo niti prav dobro opomogli od vzpona, ko so nekako izvedeli, da se nekje v koči nahaja pevska skupina. Na željo poslušalcev in organizatorjev programa smo zapeli himno slovenskih gora Oj Triglav, moj dom. Vzdušje je bilo nepopisno. Sledile so še mnoge izbrane pesmi, tako da smo vsi skupaj preživeli zares enkrat in nepozaben večer. Po nevihti, ki je divjala ponoči, smo se ob 9. uri zjutraj podali v meglo, s ciljem osvojiti vrh.

Občutki in veselje na vrhu so bilo nepopisni. Razprostrli smo zastavo občine Gorišnica in ob Aljaževem stolpu spet zapeli pesem Oj Triglav, moj dom. Seveda nam tudi krst (z vrvjo po ta zadnji) ni ušel.

V dolino smo se vračali po manj zahtevni poti, tako da smo ob 18. uri prispeli do avtobusa, ki nas je čakal na Pokljuki.

Čeprav utujeni in premočeni od dežja, smo vendar srečni in ponosni nase, s pesmijo končali naše potovanje, Oj Triglav, moj dom kako si krasan. In res je krasan.

Aleš Klinec

Regijsko tekmovanje oračev Podravja

V petek, 17. avgusta, je potekalo v Zagojičih regijsko tekmovanje oračev Podravja v disciplinah, desni krajnik in obračalni plug.

Organizatorji so bili Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije, kmetijsko gozdarski zavod Maribor, Strojni krožek »Posestnik«, gostitelj pa Občina Gorišnica. Tekmovanja se je udeležilo 19 ekip iz 28 občin Podravja.

Orači so se spopadli z domala izsušeno brazdo ob 9. uri zjutraj. Kvaliteto oranja je ocenjevala šestčlanska komisija pod vodstvom dr. Stanislava Klemenčiča, ki je gonilna sila in dolgoletni vodja tekmovanj v oranju.

Tekmovanje se je pričelo ob 12. uri s pozdravnim govorom dr. Klemenčiča, tekmovalcem pa je zaželel mnogo uspehov tudi župan Slavko Visenjak. Sledil je kratek kulturni program.

V kratkem ekshibicijskem oranju s konjsko vprego so se spopadli župani, ki so vsak po svoje pokazali, kako obvladajo delo naših dedov.

Med tekmovanjem se je predstavil domači strojni krožek »Posestnik«, ki ima na razpolago najmodernejšo kmetijsko tehniko.

Uradna razglasitev rezultatov tekmovanja je bila ob 17. uri. V disciplini desni krajnik - ekipno sta zmagala Alojz Meglič in Vlado Divjak (strojni krožek »Orač«), V disciplini »obračalni plugi« - ekipno Sandi Fingušt in Igor Kopše, v disciplini obračalni plugi - posamajno je 1. mesto zasedel Daniel Divjak, v disciplina desni krajnik - posamezno pa Vlado Divjak.

Po dogovoru s komisijo bosta dva najboljša nastopila na državnem prvenstvu, ki bo 7. in 8. septembra na Pragerskem.

Vsi tekmovalci so prejeli praktična darila, prvi trije pa plakete in pokale.

Alojz Župec

Strojni krožek "Posestnik" razpolaga s sodobno mehanizacijo

Spretnost pri oranju je prikazal tudi župan, Slavko Visenjak

Ohranjanje tradicije na Devekovi domačiji v Slatini

Mnogi se še spominjate kmečkih opravil, ki so se v preteklosti opravljala zgolj ročno. Kljub težakemu delu je bilo prijetno. Ljudje so se družili, s pesmijo zmogli vse napore in se veselili. Neredko so po opravljenem delu še zaplesali, če je le bil godec v bližini. Da spomini ne bi prešli v pozabo, so se v vaškem odboru Mali Okič odločili, da bodo žito pod Dekevovo domačijo poželi ročno kot nekoč. Ni manjkalo tistih, ki so bili pripravljeni priskočiti na pomoč: ženske so s srpi požele žito in ga povezale, moški so postavili snope in jih v »latjakih« odnesli do domačije, kjer so žito s cepci ločili od stebela. S slamo bodo pokrili staro cimpraco v vasi, ki potrebuje novo streho. Bilo je veselo in prijetno, zato bodo s podobnimi opravili nadaljevali tudi v prihodnje, predvsem v lastno zadovoljstvo. PK

Na Devekovi domačiji so prikazali žetev na tradicionalni način

Dan brez ptic je kot noč brez zvezd

V okviru prireditev ob počastitvi 6. občinskega praznika občine Gorišnica je novonastalo Društvo za varstvo in vzgojo ptic Gorišnica priredilo razstavo ptic v domu krajanov v Moškanjcih.

Na razstavi smo si lahko ogledali 30 vrst ptic s približno 150 primerki. Društvo prizadevno vodi Janko Čuš iz Moškanjc, tajnik je Anton Poplatnik iz Dornave, gospodar pa Jože Šoštarč iz Brezovec. V društvu trenutno deluje 10 aktivnih članov, vsak izmed njih pa doma goji od 50 do 100 sobnih ptic.

Doma gojijo kanarčke, eksotične ptičke, male, srednje in velike papagaje. Največ uspeha imajo pri srednjih in velikih pticah, saj spadajo v sam slovenski vrh.

Jeseni društvo priredi občinsko tekmovanje v lepoti ptic, kar omogoča nastop na regijskem tekmovanju. Pred strogimi sodniki lahko nastopajo samo doma vzgojeni, do enega leta stari ptički. Lastna vzreja se dokazuje s posebnim obročkom, ki ga ptica dobi v starosti od 8 do 10 dni.

Na zadnji razstavi smo lahko od blizu občudovali afriške in senegalske papagaje, štiri vrste agapornisov, avstralske skobčevke, lepe nimfice, rozele panante, gorske papige, pojoče papige, ovratničarje, kraljeve papige, aleksandre iz Indije in Ceylona, patagonca iz

Z razstave ptic v gasilskem domu v Moškanjcih

patagonskih ravnin, rdeččelelega kakarikija iz Nove Zelandije, predstavili pa so tudi eksote, kot so zebrasti ščinkavci, japonski galebčki, tribarvne amandine, riževce in še bi lahko naštevali.

Člani društva skrbijo tudi za zunanje ptice s polaganjem hrane, z namestitvijo primernih valilnic... Načrtujejo tudi krožke v šoli za naše najmlajše.

Izpeljali so tudi odmevno akcijo proti uporabi različnih eksplozivnih sredstev v času velikonočnih in prvomajskih praznikov, kajti hrup prisili ptice v naravi k zapuščanju gnezd ali zapuščanju že izvaljenih mladičkov.

Za varstvo in vzgojo ptic skrbijo člani istoimenskega društva

Ob koncu vabimo simpatizerje, ki se ukvarjajo ali želijo ukvarjati s to dejavnostjo, da se pridružijo društvu.

Alojz Župec

Ožbaltova nedelja pri sv. Elizabeti

Komaj smo Barbarčani dobro spravili pod streho Anino žegnanje, že je bilo na vrsti žegnanje pri podružnici sv. Elizabete v Pohorju. Sv. Elizabeta sicer goduje šele 17. novembra vendar takrat navadno že pritisne mráz in če sneg nekoliko pohiti cerkev z jeklenim konjičkom ni dostopna. Zato smo se pred dvema letoma odločili, da slovesnost prestavimo na toplejši

mesec. Kljub temu, da je na zadnjo julijsko nedeljo Anino žegnanje ali pa prav zato smo izbrali prvo avgustovsko nedeljo. Odločitev se je že prvo leto pokazala za dobro. Marsikdo, ki bi v hladnih pozno jesenskih dneh raje ostal v zavetju toplega doma, se je sedaj udeležil žegnjanja, se naužil čudovitega razgleda, poklepetal s prijatelji..., skratka začutil del prazničnega

razpoloženja.

Tako kot cerkev sv. Ane je tudi omenjena cerkva sredi obnovitvenih del, toda kljub temu je v svojo notranjost gostoljubno sprejela vse, ki so to želeli. Ob pogledu na novo odkrite lepote cerkvice bo morda kdo lažje razvezal mošnjiček in prispeval prepotrebna sredstva za nadaljevanje obnovitvenih del.

Mateja Muršec

Počitnice nekoliko drugače

Čas neusmiljeno beži in čeprav se nam zdi, da smo šele včeraj odložili šolske torbe in se posvetili drugim stvarjem, nas pesem klopotev opozarja, da se kljub sončni pripeki med haloške griče plazi jesen. Še nekaj dni in spet bo treba sesti v šolske klopi. Minuli čas brezskrbnosti (beri počitnice) ste preživeli eni tako drugi drugače, vsak pa se je trudil čim več doživeti, oziroma čim boljje izkoristiti ta dva meseca.

Peščica cirkulanskih mladincev se je konec julija že tretjič udeležilo tedna duhovnosti v Podčetrtku pod vodstvom župnika Dušana Todoroviča, ki je komajda krotil mladinsko razigranost in navihanost ducata mladih.

Zbrali so se v nedeljo 29. julija popoldne, se nastanili in uredili uvodne formalnosti. Večino časa so posvetili srečanju s starimi in novimi prijatelji. Ne bi verjeli, koliko novega se je zgodilo v letu, od kar se niso videli. Če bi želeli povedati vse, kar jim je ležalo na duši, bi bil ves teden premalo, kaj šele nedeljski večer.

Dobrodošli v Dolane

Dolane so majhna vas, ki se razteza od reke Drave na Borlu, na desni in levi strani ceste, ki pelje v Cirkulane.

V maloštevilnih hišah, ki so razmetane po dolini živi približno 170 prebivalcev. Malo nas je, pa vendar smo delovni in dobrega srca. Tabla, ki smo jo postavili na začetku vasi, vabi popotnika, da se ustavi v naši vasi, da si ogleda grad Borl, cerkev sv. Ane, se sprehodi ob potoku med njivami, travniki in vinogradi ali pa se samo okrepi v bližnjem gostišču.

Marjan Zebec

Na delovni akciji v Dolanah

V ponedeljek se je začelo zares. Po budnici ob sedmih (za nekatere sredi noči) so sledile hvalnice in nekaj minutno razgibavanje, nato pa končno... zajtrk. V tišini, ki je sledila predavanju, so vsak zase prebrali sestavek iz knjižice Srečanje in o njem premišljevali in odgovarjali na zastavljena vprašanja.

Popoldnevi so potekali vsak dan drugače. V ponedeljek so se odpravili na sprehod do bližnjega gradu. V torek so uživali v termah Aqua Luna. Pravo doživetje pa je pomenila sredo, ko so se takoj po zajtrku odpravili na izlet na Pohorje. Do Rogle so šli z avtomobili, dalje pa peš. Ob tem so za trenutek zmotili trening moške slovenske smučarske reprezentance in hrvaških košarkarjev z Emiliom Kovačičem na čelu, ki so bili tam na pripravah. Med hojo na Pohorje naj bi se vsak pogovarjal z vsakim, česar pa se niso vsi držali. Zaradi utrujenosti ta dan ni bilo sicer običajnega veselega večera. V četrtek so se vozili s čolni in ranco po Dravi, žal pa v svojih

vrstah niso odkrili nobenega Iztoka Čopa. Petek je bil postni dan, zato je bilo kosilo bolj pozno, zvečer pa je bil na programu križev pot.

Sobota se je nekoliko razlikovala od preostalih dni, ker je bila hkrati tudi zadnji dan njihovega druženja. Refleksiji minulega tedna, popoldanski dejavnosti in večerji, ki je bila zaradi praznovanja rojstnega dne ene od uslužbenk bolj slovesna, je sledilo pospravljanje, pakiranje, poslavljanje in nato... pozdravljen domači kraj, smo že nazaj.

Mateja Muršec

Skupinski posnetek iz Podčetrtkra

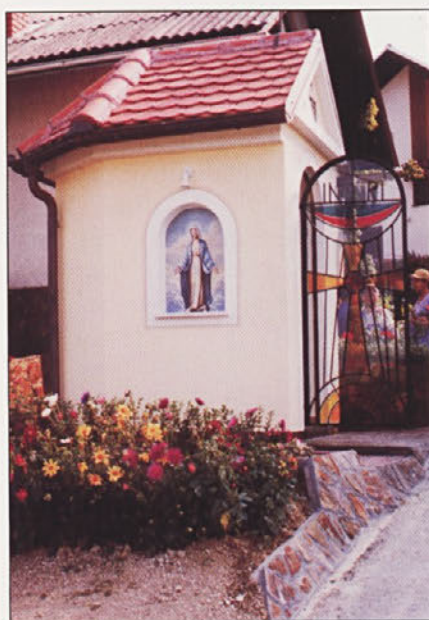

Nova kapela v Malem Okiču

Na domačiji Gustlna in Anke Milošič, je bil v soboto 19. avgusta blagoslov nove kapelice, kar je bil nedvomno velik dogodek za družino Milošič. Zbrala se je velika množica ljudi. S toplim stiskom rok gospodarju in njegovi ženi Anki so mnogi izrekli zahvalo in čestitke, saj je to tudi prva kapelica v tem kraju.

Želja po gradnji kapele se je rodila že pred nekaj leti. Gospod Gustln je s svojo družino občudoval lepote narave v Volčjem potoku. Pogled mu je taval po pisani paleti prečudovitih cvetov, bujnega rastlinja in zelenja... Toliko lepote. Svet okoli sebe je doživljal drugače. Njegov pogled se je za hip ustavil tudi na majhni kapelici, ki je stala sredi cvetja. Oko se je zazrlo v Marijino podobo. Objela ga je neizmerna radost in milina, ko je v svojem srcu

sklenil: »Mati Marija, želim te ob sebi. Doma, v mojem Okiču, na svojem dvorišču.« Pravzaprav takrat ni dobro razumel, kaj se je dogajalo v

njegovem srcu, toda odločitev je bila dokončna. Molil je in prosil Marijo za zdravje in moč, da željo uresniči. In to je tudi storil.

Na dan blagoslova je bil gospod Gustln zadovoljen. Oko mu je žarelo od veselja in navdušenja. Stroške pri izgradnji kapelice je nosil v celoti sam, pri delu pa so sodelovali Janko Vidovič, Franjo Tolič, Anton Žuran, poslikava kapelice je delo mojstra Ficka, za elektriko pa je poskrbel Slavko Golc. Dekan Emil Drev je opravil svečani obred blagoslova, pevci pa smo veselo prepevali Marijine pesmi.

Milošočeva kapelica v Malem okiču je znamenje verske zavesti in pripadnosti materi Božji. Ljudje so gradili podobna znamenja v spomin na življenjske stiske, nesreče in tudi ob svečanih dogodkih vse s ciljem, da bi se okrepila verska zavest vseh ljudi tega kraja.

Tanja Maroh

Tabor gasilske mladine GZ Gorišnica

Od petka, 24. avgusta, do nedelje, 26. avgusta 2001, je na Borlu taborilo 50 otrok in 8 mentorjev iz sedmih gasilskih društev, ki so združeni v Gasilsko zvezo Gorišnica.

Namen taborjenja je bil druženje otrok, spoznavanje življenja v naravi in usvajanje gasilskih veščin. Tako so otroci zraven vaj z vedrovko in orientacijskih pohodov med lepimi haloškimi griči spoznavali tudi osnove prve pomoči, si ogledali prikaz impulznega gašenja, zakurili kres, se zabavali ob igrakah in skečih ter prepevali.

Vodja tabora Sandi Obrar je ob tej priložnosti dejal: »Lokacija na Borlu je ustrezen prostor, ki je zavarovan in kot takšen nudi vse pogoje za izvedbo tabora. V neposredni bližini je tudi gostišče Grad Borl, ki je skrbelo za prehrano mladih gasilcev, vleče pa tudi bližina gradu. Navsezadnje je tabor

v matični občini. Vse naštetu je prevladalo pri odločitvi za lokacijo tabora na Borlu«.

V času našega obiska so mladi gasilci pomivali posodo po sobotnem kosilu, po sladoledu, pa so se odpravili na orientacijski pohod proti Švabovemu. Do konca taborjenja pa jih je čakalo še veliko aktivnosti.

Na letošnjem taboru ni bilo težav, za kar so se trudili prizadevni mentorji, kljub temu pa so se nekateri otroci že veselili dneva, ko bodo podrli šotor in bodo po njih prišli gasilski avtomobili matičnih društev ter jih odpeljali k staršem.

PK

Okolica borlskega gradu je primeren prostor za organizacijo mladinskih taborov

Življenje v taboru je preprosto, pa kljub temu prijetno in zanimivo.

Dominkova domačija je postala gostiteljica gledališčnikom iz Velike Nedelje

Kako je, če je žena gospodar, ste mnogi lahko videli v predstavi Zadrega nad zadrego, ki so jo člani Kulturnega društva »Simon Gregorčič« iz Velike Nedelje 17., 18., in 19. avgusta odigrali na Dominkovi domačiji v Gorišnici. Vendar ne gre prehitro obupati, saj gre drugače »fse rakon fučkat«. Dober sosed veliko velja, kar potrjuje slovenski pregovor, če pa je sosed Hanza Dominkač (Lojze Matjašič), se Filpa Korenov (Tonček Lah) nima kaj pritoževati. In kaj botruje zadregam, ki se ena za drugo začnejo nizati v sicer lagodnem življenju Hanza in Filpa? Za vse je krivo pismo, ki ga pošlje Katra iz »špitala«, v katerem piše, da je ne bo več nazaj, ker ima garanja pri Dominkačih čez glavo, pa tudi prestara je že. Mica Dominkač (Danica Cvetko) zato v obilici dela na kmetiji išče novo gospodinjjo. Ker pa ima Hanza Dominkač rojstni dan - abrahama, mu želi Mica pripraviti veliko presenečenje. Zato piše Hanzovi nezakonski hčerki Faniki (Darja Sikirica), za katero mu tudi plačuje »pet jurjov na mesec«, za novo leto pa deset »jurjov«. Ta denar seveda prebrisani Hanza porabi za zapitke v gostilni s sosedom Filpo, ki nima prebite pare, saj ima glavno besedo njegova žena Verona (Lojzka Jančar).

Igra se začne zapletati, ko se Fanika »resen pridrajsa«. Hanza je ves navdušen, saj imajo tokrat v hiši mlado in lušno dekle, ki jo Mica v svoji dobroti sprejme za kuharico in gospodinjjo. V navalu »prevejke sreče in libezni« Hanza »svojo« hčer »vje«. Fanika je sicer vesela, da se je izognila gostilni in moškim, ki silijo za njo, prav nič pa je ne veseli, da je Franček (Zoran Vesenjāk) njen polbrat. Tudi Frančku je všeč Fanika, vendar sorodstvo je sorodstvo, kljub temu, da je goden za ženitev. Ima sicer obljubljeno nevesto, sosedo Tončko (Mihaela Hebar), kar pa mladima najbolj ne ustreza, čeprav se poznata že od otroštva in bi po zagotovitlu mame

Verone tudi v zakonu dobro »vkup vozila«. Tončka nadvse rada vidi poštarja Drašeka (Tonček Žumbar), ki se po razočaranju, da ne bo mogel dobiti izbrane »dikline«, odloči oditi v Ameriko.

Pa vendar zadregam še ni videti konca. Od nekod se vzame Fanikina mati Petronila (Minka Kosi), ki dodatno povzroči zmedo in ustvari popolno zmešnjava, ko v Filpi prepozna očeta svoje Fanike. To seveda prestraši Filpa, ki se mu ne obeta nič dobrega, saj ga Verona lovi po »celi vesi z bantrelo«. Ponovno se izkaže sosed Hanza, ki svojega »najbojšega« prijatelja skriva v »štalinko«, kjer počakata, da se bes umiri. Verona doživlja nočno moro, saj ji na vest trka greh iz mladosti.

Ko Hanza in Filpa skleneta, da je skrajni čas, da Filpa naredi red v svoji hiši, se z zahtevo po povišici plače prikaže še hlapec Marko (Viktor Kosi), ki z očetovim pismom samo še prilije olje na ogenj že odločenemu Filpi. Če v odločilnem trenutku ne bi bilo soseda Hanza, bi Filpa še naprej trpel pod ženininim jarmom, pismo Marku pa razkrije greh iz mladosti. Izkaže se, da je Marko Veronin sin in pri obeh

družinah se vse obrne: Verona postane poslušna žena, Drašeka sprejmejo za zeta, Hanza izgubi jurje za pijačo, Fanika in Franček pa se lahko vzameta.

Žena Mica Hanzu ne oprostí potegavščine z jurji, zato se ta domisli še ene zvijače in v »ogračjaki« znori. Vendar tokrat žena Mica ne nasede, »svojemi« Hanzeki odpusti grehe in vsi postanejo neizmerno srečni: Tončka vzame Drašeka, Fanika ima Frančeka, Filpa dovoli poljub na usta svoji vražji Veroni, Hanza in Mica pa že ne bosta »kcoj gledala«, kako se drugi »objavlejo in kišuvlejo«.

Predstava Zadrega nad zadrego v prleškem narečju je bila od sedaj odigrana 54 krat. Velikonedeljski igralci so do solz nasmejali številne

obiskovalce po Sloveniji in na avstrijskem Koroškem, nikjer pa ni bilo težav z razumevanjem, saj režiser Lojze Matjašič, ki je igro prevedel pravi: »Keri ve prleško gučati, lahko pride po celen sveti. Fsoki drugi pa mo lepo priložnost, ke se lahko totege lepega guča navči, če je ne preveč hempasti.«

Mnogi, ki so predstavo videli že prej, so si bili edini, da je k igri veliko prispeval ambient Dominkove domačije in številni dodatki, ki so Zadrego naredili še bolj zanimivo in privlačno.

Pohvaliti je potrebno vso ekipo, ki je poskrbela za izvedbo predstave.

Za tako velik projekt je potrebno veliko poguma, saj so po predstavah člani društva »Simon Gregorčič Velika Nedelja« vso potrebno opremo odpeljali s prizorišča na štirih zvrhano polnih tovornjakih, mnogo veselja, ki so ga izkazali vsi nastopajoči in tehnični del ekipe, ki je imel opraviti s sila zahtevnim projektom na prostem in vi, spoštovani obiskovalci, ki ste kljub deževni vremenski napovedi prišli gledat Zadrego. No, ti zadnji se niste imeli ničesar bati, saj vreme-noslovcem že dolgo več ni verjeti.

Po izjavi predsednika Kulturnega društva »Simon Gregorčič Velika Nedelja« Tončka Žumbarja, si je predstavo na prostem ogledalo prek 2000 obiskovalcev, ki so prišli na Dominkovo domačijo.

Gledališčniki iz Velike Nedelje so gostovali v Gorišnici. S tukajšnjim društvom je bilo sodelovanje več kot dobro. Obe društvi dobro sodelujeta tudi sicer, ob tej priložnosti pa se je za projekt zavzel tudi župan občine Gorišnica Slavko Visenjak, ki se zaveda pomena kulturnega bisera, ki živi le, če pridejo obiskovalci.

Peter Kirič

Dolgo vroče poletje

Tamburaši iz Cirkulan smo dolgo vroče poletje zaključili s koncertom v Prlekiji na kogovskih dnevih turizma. Novim generacijam naproti smo nastopili na raznih lokalnih prireditvah in otvoritvah, poleg skoka čez mejo v avstrijski Graz pa sta nam v spominu ostala predvsem dva festivalska nastopa. Na Lentu smo se najprej stlačili na majhen Jurčkov oder; za začetek ena tamburaška viža in nato pozdrav: "Bog dej vsen vküp. Tota van nej bo priporočena, čüli pa ste Mejenski marš od tamburašof iz Cirkulan." Dobro uro smo igrali in prepevali ter uživali ob pogledu na naši najmlajši, Ano in Katjo, ki sta veselo poplesavali pred odrom. Po uvodni tremi se je jezik razvezal, naši novi instrumenti so zazveneli in razleglo se je petje. Na koncu smo bili vsi zelo zadovoljni in premočeni. Novinarji Večera so zapisali: "Ritem dneva so najprej pospešili tamburaši iz Cirkulan, ki so na Jurčkovem odru obujali haloško ljudsko izročilo - tamburanje, ki po stotih letih še ni zamrlo." Drugi festivalski nastop smo imeli v drugem tednu Trnfesta, 11. avgusta v Ljubljani. Ob prihodu smo doživeli pravi šok, saj bi na odru lahko mirne duše plesali, ozvočenje pa je kar "trgalo", tako da se je slišal vsaki "kiks". Začelo se je z isto vižo in z enakim pozdravom kot na Lentu. Predstavili smo svoj repertoar, z

Nastop na Lentu 2001

ljudskim petjem pa sta se izkazali Mira in Nada. Po uri in pol tamburanja in petja smo morali zaradi "policijske zahteve" končati. Naši pozitivni izkušnji je pripomogla tudi super publika ter prijaznost in gostoljubnost organizatorjev. V Delu je pisalo: "Tamburaši iz Cirkulan so s slovensko tradicionalno folklorno glasbo, ki je na prireditve tokrat privabila večje število starejših ljudi, kudovski ambient napolnili s pastoralno milino in poželi topel aplavz zbrane množice."

Boštjan Polajžer

Na letošnjem srečanju pevski skupin na Borlu, so sodelovale tudi mlade lukarice iz Moškanjc

Pesem klopotev

Na gradu Borl je v sredo, 15. avgusta, potekalo tradicionalno srečanje ljudskih pevcev in manjših vokalnih skupin, tokrat že peto po vrsti. Organizator prireditve je KPD Franček Kozel Cirkulane, skupaj s Komisijo za kulturo občine Gorišnica. Na prireditvi sodeluje tudi Turistično društvo Cirkulane, ki pred pričetkom osrednje prireditve na zanimiv in izviran način prikaže postavitev klopotev. Dogodek skoraj vedno spremlja vesela glasba ljudskega godca. S svojo žlahtno kapljico, sodelujejo tudi člani Društva vinogradnikov in sadjarjev Haloze.

Na razpis se je letos odzvalo dvajset skupin iz različnih krajev, in sicer: Lükarji iz Moškanje člani PD Ruda Sever iz Gorišnica, Moški nonet iz Hajdine, Ljudske pevke iz Dornave, Ljudske pevke društva invalidov iz Kidričevega, Ljudske pevke iz Hajdine, Ljudski pevci iz Stoperc, Ljudske pevke iz Sela, Oktet Skorba, Ljudske pevke iz Ptuja, Pevci vasi iz KD iz Male vasi, Ljudski pevci iz Dolene, Ljudski pevci iz Jurovec, Pevke druge pomladi iz Kidričevega, Ljudske pevke iz Skorbe, Ljudske pevke iz Stoperc, Moška vokalna skupina DU Budina Brstje, Vokalna skupina Spominčice, Gmajnarice iz Hajdoš, Ljudski pevci iz Cirkulan in Mladi veseljaki iz Cirkulan. Pevci, ki so sodelovali na prireditvi so v svoji kratki predstavitvi poudarili, da je večina pesmi nastala spontano ali po navdihu, nekatere pa tudi po naročilu. Nekatere priredbe ljudskih pesmi so zapisane tako kot so jih pevci slišali v domačem okolju. Veseli nas, ko pevci prepevajo domačo slovensko pesem s srcem, ko jih ta osrečuje ter združuje v dobre in iskrene prijatelje. Povezovalka programa je bila Anica Črnivec. Veselo druženje so pevci nadaljevali ob prepevanju pod kostanji, kjer so sklenili, da se naslednje leto zopet srečamo.

Tanja Maroh

Avantgarda ali sanje o njej, oziroma biti "velik" umetnik ali sanjati o tem!

V naprej opozarjam, da namen mojega članka ni kritiziranje "polemike umetnostnega vidika naše dežele" oz. članka, z naslovom Avantgarda ali sanje o njej, objavljenega v prejšnji številki Vesti iz vasi.

Želim pa opozoriti na neprimernost objavljanja "strokovnih" besedil v glasilu Vesti iz vasi, ki so kot glasilu občine Gorišnica namenjene predvsem občanom, ne pa strokovni javnosti.

Avtorju tega "strokovnega" članka priporočam, da v prihodnje svoje strokovne izraze zamenja z navadnimi, razumljivimi besedami (ali pa naj na koncu prida "razlago tujk"), saj večina občanov nima tako bogatega besednega zaklada, ne časa za listanje po slovarju

tujk. Ali pa naj svojo "nadpovprečno" inteligenco izraža v za to primernih časopisih.

Menim, da se kakovost člankov ne meri v količini uporabljenih, "navadnemu" človeku nerazumljivih, besed!

Vseeno pa se ne morem strinjati z "umetniškovo" oceno, da smo v Gorišnici nazadnjaški, neskladni, v nasprotju s pametjo, ... Na srečo je to samo njegovo "osebno" mnenje ...

Tudi sam sem v Gorišnico "povabil na ogled" številne prijatelje, pa nobeden ni potreboval tablete, namesto na viski pa sem ga povabil v domačo klet.

Slavko Vesenjaj, študent prava

Zadrega nad zadrego

V petek 17., soboto 18. in nedeljo 19. avgusta smo si lahko v idiličnem kmečkem okolju Dominkove domačije v Gorišnici ogledali komedijo v domačem prleškem narečju Zadrega nad zadrego, katere avtor je avstrijski pisatelj Streicher, za prevod v naše narečje pa je poskrbel domačin, režiser Lojze Matjašič.

Kulturno društvo Simon Gregorčič iz Velike Nedelje je v letih 1994 - 96 s komedijo preromalo domala vso Slovenijo, saj je predstava doživela kar 51 ponovitev. V letošnjem letu so se ustvarjalci komedije odločili, da jo iz zavetja varnega odra prenesejo v prelep ambient, ki čudovito dopolni zgodbo o dveh kmečkih družinah z vsakdanjimi tegobami in težavami, kakor tudi s smehom in veseljem. Vse, kar najdemo v zgodbi je pristno - od jezika, do oblačil, starih koles in nenazadnje tudi motorja. Svoj pridih komediji daje tudi dobro izpopolnjeno petje amaterskih igralcev, ki so svoje vloge odlično odigrali.

Sama zgodba kaže, da se življenje v vseh teh letih ni kaj dosti spremenilo. Pečat ji dajejo ljudje z vsemi svojimi dobrimi in slabimi lastnostmi, hrepenenjem in mladostno zagnanostjo. Vsem pa je skupno, da so preprosti, včasih tudi

malce samosvoji, da najbolj cenijo svojo domačo zemljo in vsak po svoje branijo tisto, kar jim je najljubše in ravno to daje njihovemu življenju smisel.

Nauk te zgodbe bi lahko bil, da nihče ni popoln, še najmanj pa ljudje sami; da nas naše življenje dostikrat preseneti in najdemo se v skušnjavi, kako naprej, če je to, kar imamo in za kar delamo, res tisto, kar nas osrečuje. In v želji, da obstaja še nekaj več in ta želja je ponavadi močnejša, kot katerakoli druga stopimo na tla, ki so krhka. Tipamo, poskušamo in na koncu tudi okusimo. To je življenje, to je zgodba o ljudeh, o navadnih ljudeh, ki so nam blizu, a hkrati daleč, ko svojo življenjsko zgodbo primerjamo z njihovo. Kdove zakaj, morda zato, ker lahko v njej prav vsakdo najde kanček sebe, svoje resnice.

Avtorji predstave so nam zatrdili, da ponovitev komedije zagotovo ne bo. Zatorej, če ste jo zamudili, ste zamudili veliko in sami ste krivi! Ostali, ki smo si jo ogledali, si potihem želimo, da bi jo videli še kdaj!

Bronja Habjanič

Kako postaviti klopotec?

Pri postavitvi je potrebno upoštevati vrstni red.

Pri postavitvi previdnost ni odveč.
Tako je nastajal klopotec občine Gorishnica.

Pomemben sestavni del so "maclehi",
brez njih je klopotec nem.

Za pravilno postavitev je potrebna spretnost.
Za veseli del pa so najprimernejši
fantje iz tria "Klopotec"